

В одноосібника Григорія Гаврилюка — пів сотні корів! с. 26 >>>

Четвер 19 листопада 2020 року
№90 — 91 (16 680 — 16 681) Ціна 6 грн

Газета

ВОЛЫНЬ

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Добро рятує

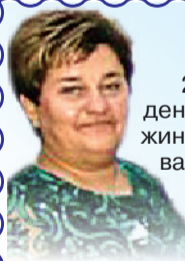
Фото зі сторінки Ірини ЛОЗОВИК у фейсбуці.

Ірина Лозовик 12 років чекала на пересадку нирки

Завдяки людському милосердю, а також співпраці лікарів Ковельського МТМО та Маневицької ЦРЛ жінці трансплантували орган трагічно загиблого юнака

с. 17 >>>

Вітаємо!

21 листопада святкує свій день народження кохана дружина, любляча матуся та чудова бабуся

Валентина Іванівна ЧЕРНИШЕНА.

Є ювілеї досить різні, Та є одна

з найкращих дат, Вітає щиро вся родина

У день, коли Вам — 50.

Хай пахучим цвітом стелиться дорога,
Хай відходять в далеч горі і біда,
Хай же будуть щастя і міцне здоров'я,
Радість і повага на многії літа.

За пройденим не треба сумувати,
Попереду щаслива жде пора,
Хай буде щедрим ювілейне свято,
Здоров'я Вам, любові і добра!
Нехай цей день Вам зморщок

не добавить,

Старі нехай розгладить і зітре,
Здоров'я зміцнить, від незгод

позбавить,

Добра і щастя в дім Вам принесе.

Нехай душа у Вас ніколи не старіє,

На білій скатертині будуть хліб і сіль,

Своїм теплом Вас завжди сонце гріє

Й слова подяки

линуть звідусіль.

З любов'ю

та повагою чоловік,

діти та внучата .

Вітаємо!

25 листопада святкує славний ювілей мудрий чоловік, дбайливий господар, хороший сім'янин, талановитий лікар

Володимир Никанорович ГОНЧАРУК.

Щиро вітаємо з днем народження людину важливої професії і доброї душі. Дякуємо, що завжди підтримуєте і допомагаєте.

Бажаємо життєрадісних і довгих років життя, повних міцного здоров'я, бравої витримки, непереможної сили духу і всіх життєво необхідних благ.

Нехай завжди буде свято у вашому домі, а поруч — рідні та близькі люди.

Ювілейний день народження у вас.

Хай щастя, наче сонце, заіскриться,

Все сказане хай буде в добрий час,

Хай радість вам небачена насниться!

Хай довгим і щасливим буде вік,

Хай райдуга барвисто вас чарує.

Ви з гарною душею

чоловік,

За це життя вас щедро

обдарує!

З повагою, вдячністю

та любов'ю

уся велика родина.

IdeaBank КРЕДИТНИЙ ЦЕНТР

ГРОШІ НА ВАШІ ПОТРЕБИ

кредит готівкою | кредит на товар | кошти на картку | пере-кредитування

КРЕДИТИ НА ВСЕ

м. Луцьк, вул. Конякіна, 30 (ТЦ "Варшавський", 1 поверх)
(050) 388 90 27
(067) 639 13 89

Перелік виділень, цінні параметри та інші детальні умови дізнайтесь на сайті ideabank.ua або у спеціалістів банку за номером 0 800 50 20 30. Дзвінки в межах України зі стаціонарних та мобільних телефонів згідно з тарифами Вашого оператора. Державна реєстрація банків № 46 від 22.10.1991. Ліцензія НБУ №96 від 04.11.2011р.

СЕЗОННІ ЗНИЖКИ до **-20%**

БЕНЗОПИЛУ ПРИДБАЙ ПОДАРУНОК ВИГРАВАЙ!

БЕНЗОПИЛИ ВІД **3499***

УМОВИ УЧАСТІ В РОЗІГРАВШІ **STIHL-PROMO.COM.UA**

Офіційний дилер: ДОБРИЙ ГОСПОДАР

STIHL

067 334 13 23 • м. Луцьк, вул. Шопена, 2
099 322 25 67 • м. Луцьк, вул. Карпенка-Карого, 1А (ТЦ «Караван», маг. №2)
068 059 93 00 • Маневицький р-н, смт Колки, вул. Грушевського, 24В

ПРОСТАТИТ, АДЕНОМА, ІМПОТЕНЦІЯ?

УНІКАЛЬНИЙ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ

ЗАБУДЬ ПРО ПРОСТАТИТ НАЗАВЖДИ — ПОЗБУДЬСЯ ХВОРОБИ ЗАРАЗ!

Доброго дня! Мене звуть Віктор Федорич, мені 62 роки. Декілька місяців тому я прочитав книгу «Друге серце чоловіка». Можу сказати лише слова величезної вдячності її авторам — лікарям Іщуку та Лобанову. Скориставшись рекомендаціями з книги, я за два місяці позбувся простатиту, набагато спокійніше сплю (раніше по 7-8 разів за ніч бігав у туалет), забув про болі в промежині й відчув себе чоловіком — потенція нині, як у молодого.

Крім цього, помітив, що перестав хворіти на застуду, в мене покращився імунітет. Виявляється, метод, запропонований у книзі «Друге серце чоловіка», був відомий більше 2000 років тому, ним успішно користувалися наші предки, він повністю природний, а його ефективність я спробував на собі.

Увага! АКЦІЯ! До 08.12.2020 р. ціну на книгу знижено в 2 рази.

40-грн 20 грн (поштової витратою сплачує отримувач).

Замовити книгу можна телефонами: (067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ 050 994 9907

4 820230 060010 >

Доброго дня вам, люди!

Фото ukr.media.

Фото kuryer.if.ua, ілюстративне.

Як можна до такого додуматися?!

Ікони стерплять, а люди — ні

Люблю газетну сторінку «Доброго дня вам, люди!», бо тут традиційно оселяються теплі історії, цікаві оповіді про здобутки й пригоди наших земляків. Але є винятки, коли мусимо акцентувати увагу на неподобстві сьогодні, щоб мати «добрий день» в умовному завтра. Йдеться про злодійство, яке виявила місцева мешканка поблизу села Дмитрівка Рожищенського району

Олена КАЛЕНЮК

Прогулюючись минулої неділі уздовж дороги, жінка помітила у купі сміття... ікони. Образи на звалищі! Свої емоції, природно, вона не стримувала.

— Неділя, погожий день, вирішили з дітьми вийти на прогулянку. Те, що на нашу дорогу з усіх усюд вивозять сміття, вже нікого не дивує. От сьогодні знов натрапили на свіжу купу непотребу, серед якої виявили ікони. Це вже яким треба бути безбожним і бездушним, щоб викинути святиню!

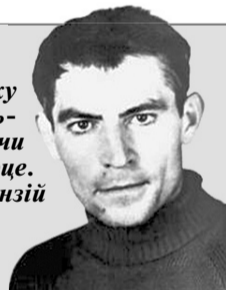
Волинянка також зауважила й інше: «Якщо вже вона так заважала, то можна було б спалити (знаю від віруючих людей, що святині спалюють). Дуже шкода, що живемо серед отаких от нелюдів, які постійно нарікають на всіх, але себе не бачать!».

Р. С. Дуже добре, що знаходяться серед нас такі, які знають ціну байдужості й нікчемності і, поки мовчать ікони, утримують рамки людськості.

Золоті слова

«Намагайся зрозуміти інших людей, бачити в їхніх життях їхню правду, яку треба приймати, а не оспорювати. Отож, суди про людей не зі своєї позиції тільки, а й з їхньої. Ще краще — з кількох позицій. А як би вчинив тут П'єр Безухов чи Роберт Джордан, чи Мартін Іден, наприклад? Для цього треба мати щедre серце. Живуть же по-своєму дерева і квіти, жаби і ластівки, щурі й соколи. І претензій до них ніхто не ставить. Так і люди».

Василь СТУС
(з листа із заслання до сина Дмитра).

На Волині розмножили косачівські груші

Живці для саджанців взяли з дерева, яке посадила в Колодяжному сестра Лесі Українки Ізидора Косач

Сергій НАУМУК

Ідея продовжити вік старій груші, що росте на музейному об'єкті в Колодяжному, виникла вже давно. Адже стан дерева далекий від ідеального. Тож пропозиція селекціонера з Київщини Остапа Михаця розвести саджанці живцями від цієї груші була дуже доречною.

І от нещодавно він завітав на Волинь із молодими деревцями. Їх висадили у рамках акції до 150-річчя від дня народження Лесі Українки «І проросте пагілля з минулого у майбуття...» на території Колодяжненського літературно-меморіального музею Лесі Українки, в урочищі Нечимне, де є музей «Лісової пісні», та в луцькому Центральному парку культури і відпочинку імені Лесі Українки.

Ще одну грушу посадили на території Волинського національного музею імені Лесі Українки, поруч із корпусом, де є університетський музей Лесі

Фото Сергія НАУМУКА.

Молоду грушу посадили біля університетської бібліотеки.

Українки. Біля неї буде встановлено табличку з інформацією, що ж це за деревце. Учасники заходу висловили думку закласти на тому місці мінісад. Адже в Ко-

лодяжному є ще й косачівський кизил. Його живці Остап Михаць уже прищепив, проте вони ще не прижилися. ■

19 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.40, захід — 16.29, тривалість дня — 8.49).

Місяць у Козерозі, Водолії. 6 день Місяця.
Іменинники: Олександр, Павло, Клавдія.

20 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.41, захід — 16.28, тривалість дня — 08.47).

Місяць у Водолії. 7 день Місяця.
Іменинники: Валерій, Євген, Богдан.

21 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.43, захід — 16.27, тривалість дня — 08.44).

Місяць у Водолії. 8 день Місяця.
Іменинники: Михайло, Марта.

22 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.45, захід — 16.26, тривалість дня — 08.41).

Місяць у Водолії, Рибак. 9 день Місяця.
Іменинники: Іван, Тимофій, Антон.

23 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.46, захід — 16.25, тривалість дня — 08.39).

Місяць у Рибак. 10 день Місяця.
Іменинники: Орест, Георгій, Костянтин.

24 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.48, захід — 16.24, тривалість дня — 08.36).

Місяць у Рибак, Овні. 11 день Місяця.
Іменинники: Віктор, Федір, Максим.

25 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.49, захід — 16.23, тривалість дня — 08.34).

Місяць в Овні. 12 день Місяця.
Іменинники: Іван, Микола, Сава.

Погода

Осіннє сонце, дякую за день

Перефразовуючи рядки знаної поезії Ліни Костенко, скажу, що останні листопадові тижні ще міняться листяними жовто-червоними барвами, наче закликають всотувати ту красу, бо бідніший краєвид, як і мороз, — уже на порозі

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Надії Голі, **20 листопада** — хмарно з проясненнями, вночі невеликий дощ, подекуди з мокрим снігом. Вдень без істотних опадів. Вітер південно-західний з переходом на північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Протягом доби буде 1–6 градусів тепла. За багаторічними спостереженнями, 20 листопада найтепліше було 1963 року — плюс 13, найхолодніше — 1989-го, 15 градусів морозу.

21-го — мінлива хмарність без істотних опадів. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Вночі похолодає до 5 градусів морозу, вдень — від 1 градуса нижче нуля до 4-х тепла.

22-го — мінлива хмарність, вночі без істотних опадів. Удень невеликий дощ, подекуди з мокрим снігом. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від 4 градусів морозу до 1-го тепла. Вдень повітря прогріється до 5 градусів.

23-го — хмарно з проясненнями, невеликий дощ, подекуди з мокрим снігом. Показники вітру незмінні. Вночі буде від 1 градуса морозу до 4-х тепла. Вдень — до 6 градусів вище 0.

24–25 листопада, за орієнтовним прогнозом, слід очікувати невеликих опадів. Вночі — від 2 градусів морозу до 3-х тепла, вдень стовпчик термометра підніметься до 6 градусів.

У Рівному 20 листопада буде хмарно з проясненнями, без істотних опадів. Повітря прогріється до 6 градусів. У вихідні мхуритиметься, температура повітря — від 1 градуса морозу до 3 тепла. З понеділка два дні дощитиме, але трішки потепліє — до 3–4 градусів. 25 листопада буде без опадів, температура повітря така ж, як напередодні. Вітер змінних напрямків — 4–5 метрів за секунду.

Ведуча рубрики Оксана КОВАЛЕНКО

Тел. 72–39–32

■ Редакційна акція

«Газету Волинь» любите, відповідно маєте такий чудовий приз»

У редакційній акції для поштових відділень перемогли листоноші села Шклинь Горохівського району

Є такий вислів: «Скажи мені, що ти читаєш, – і я скажу, хто ти». Якщо згідно з ним охарактеризувати село Шклинь, у якому живе багато поціновувачів нашої газети, то результат такої дружби видно неозброєним оком. У селі мешкають патріотичні люди, які шанують українську армію, мову, віру і мають найкращий в області жовто-блакитний стяг, що височіє понад горохівською трасою

Фото Тамари ТРОФИМЧУК.

Наталія Вінчук про новий ровер: «Це заслуга всіх працівників відділення».

«Хто саме отримає новенький двоколісний транспорт, інтриги немає. Відомо, що це Наталія Вінчук, велосипед якої давно потребував заміни.»

Ще одна причина, з якої нам надзвичайно приємно бувати у Шклині, — чудовий колектив місцевого відділення зв'язку, яким керує поштовик із 34-літнім стажем Лариса Опанасівна Рудусь. Вона та троє листонош — дві Наталії, Вінчук і Луцюк, та Людмила Юшак — не просто досвідчені працівниці, а люди з великим добрим серцем. Понад десятиліття тому саме з їхньої подачі «Газета Волинь» надрукувала статтю «Коли сильний вітер — я втікаю з хати», в якій розповіла про надзвичайно гостру житлову проблему інваліда дитинства Наталії Бондарчук. Статтю читали в сільських хатах та у високих кабінетах, і це дало результат: житло дівчини впорядкували, що зрештою вплинуло на її долю. Наталія вийшла заміж, має тепер хорошу сім'ю.

А цього разу привід побувати у Шклині видався особливо врочистим. Ідемо на Горохівщину, щоб привітати бойових листонош із перемогою в акції для поштових відділень. Веземо із собою цінний приз – велосипед. Разом із керівником Волинської дирекції Укрпошти Іваном Люсаком маємо вручити його одній із працівниць відділення. Причому, хто саме отримає новенький двоколісний транспорт, інтриги немає. Відомо, що це буде Наталія Вінчук, велосипед якої давно потребував заміни.

Новенький ровер ми прикотили просто у відділення, де й поспілкувалися з його господинями. Іван Люсак привітав Наталію Вінчук, Людмилу Юшак, Ларису Рудусь із перемогою в акції, адже проходила вона серед 752 листонош краю. «Гарно працюєте над передплатою,

«Газету Волинь» любите, відповідно маєте такий чудовий подарунок», — сказав керівник обласної дирекції і потиснув кожній листоноші руку. Головний редактор «Волині» Олександр Згоранець додав, що, крім велосипеда, жінки отримали достойну премію за результатами передплатної кампанії у другому півріччі.

Наталія Вінчук щиро подякувала за приз, дзвінко розсміялася при згадці про «почтальйона Печкіна», який казав: «Я чому такий злий був? Тому що у мене велосипеда не було», і згадала нині покійного односельчанина Миколу Долонського. Цей чоловік був майстром на всі руки, при потребі завжди лагодив її старий «транспорт» і

зараз, напевно, щиро порадив би за неї.

Поки ми вітали переможницю, надворі падав дощ, неначе ілюструючи, за якої кепської погоди доводиться працювати листоношам. На підтвердження цієї думки у приміщення зайшла третя поштарка відділення – Наталія Луцюк. У мокром одязі, зморена, вона поклала свою важку сумку на підлогу і присіла відпочити після довгої дороги протяжністю 9 кілометрів. Саме на такій відстані, у селі Бережанка, розташована її дільниця. Тож якщо надалі у передплаті нашої газети відділення матиме успіхи, можна передбачити, кому дістанеться наступний велосипед від «Волині». ■

Як нас передплатити у Волинській області

Можна кожен газету окремо

«Газета Волинь»
Передплатний індекс
30000

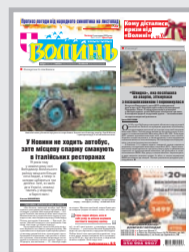

«Цікава газета на вихідні»
Передплатний індекс
60304

«Так ніхто не кохав»
Передплатний індекс
86771

У комплектах (буде дешевше)

«Газета Волинь» + «Цікава газета на вихідні» + «Так ніхто не кохав»
Передплатний індекс **86772**

«Газета Волинь» + «Цікава газета на вихідні»
Передплатний індекс **60306**

«Газета Волинь» + «Так ніхто не кохав»
Передплатний індекс **60305**

«Цікава газета на вихідні» + «Так ніхто не кохав»
Передплатний індекс **60392**

Більше інформації про ексклюзивні акції «Волині» читайте на с. 17

Точка зору

Не минуло й двох років після знаменитих «стаціонарних дебатів», як попередній Президент мусить вмовляти нового: «Володимире Олександровичу, не маєте свого плану — беріть наш, але робіть щось!»

Порошенко — Зеленському: «Зійдіть з екранів моніторів і рятуйте людей!»

П'ятий Президент, лідер партії «Європейська Солідарність», представив план порятунку України від кризи, спричиненої пандемією коронавірусу

Петро МАКАРУК

Порошенко вимагає негайно припинити розкрадання коронавірусного фонду і спрямувати всі кошти на забезпечення медзакладів, страхування медиків, масове безкоштовне тестування громадян, підтримку підприємств.

«Непрофесійність, дилетантизм, повна неспроможність зеленої влади поставили країну та людей на межу національної катастрофи. Багато жертв можна було б уникнути, чимало життів — врятувати. Якби влада з відповідальністю і фахово поставилася до захисту від пандемії, а не закачувала ковідні гроші в асфальт за ціною, неначе коштовні метали», — наголошує п'ятий Президент.

«ВИМАГАЄМО ВИПЛАТИТИ КОШТИ СІМ'ЯМ УСІХ МЕДИКІВ, ЯКІ ВІДДАЛИ СВОЇ ЖИТТЯ, ЗАХИЩАЮЧИ НАС ІЗ ВАМИ».

1. «Перша частина антиковідного плану «Європейської Солідарності» — вимога негайно припинити витрачання коштів Фонду боротьби з COVID-19 на цілі, не пов'язані з медичними питаннями. Лише вдумайтеся: з понад тридцяти

дев'яти мільярдів, уже спустених із Фонду, більше 20 мільярдів пішли на «велике крадівництво» на дорогах», — зауважує Порошенко.

«Ми подали законопроект, який зобов'язує відновити Фонд і залишок у 27 мільярдів гривень спрямувати винятково на боротьбу з COVID-19. На безкоштовне тотальне тестування, як це робиться в Словаччині і Австрії,

«Влада не просто розтринькала кошти, котрі парламент виділив на боротьбу з COVID-19, вона згаяла час, який уже не повернути ні за які гроші, і людей з того світу вже теж не повернути.»

на безплатні ліки згідно з медичними протоколами лікування цієї хвороби і на безкоштовні маски для тих, кому вони не по кишені. А 20 мільярдів, уже витрачених не за призначенням, мають бути повернуті туди, звідки їх вилучили весною, — місцевому самоврядуванню, як цільова субвенція виключно для протидії COVID-19», — зазначив Петро Олексійович.

2. «Наші життя насамперед залежать від медиків. Тож слід гарантувати їм страхуван-

ня на випадок захворювання коронавірусною хворобою, а не лише у разі смерті від неї. Міністр охорони здоров'я каже, що померли вже 258 медичних працівників. Міністр соціальної політики звітує, однак, що лише 20 спадкоємців загиблих лікарів отримали належну за законом компенсацію. Вимагаємо виплатити кошти сім'ям усіх медиків, які віддали свої життя, захищаю-

чи нас із вами. Наразі йдеться про 238 родин. За страхування медпрацівників ми боремось ще з березня, коли я підписав відповідний законопроект», — говорить Порошенко.

3. Він також закликав забезпечити у повному обсязі обіцяні 300-відсоткові доплати медпрацівникам. «Влада медиків зневажає і дурить не лише на страхуванні, а й і на обіцяних 300-відсоткових доплатах. Чинуші сидять з секундоміром і похвилинно фіксують, коли лікар зайшов

і вийшов із палати. Доплата означає, що в разі множить уся ставка медика, задіяного у боротьбі з COVID-19. Якщо вона 8000 гривень, то отримає він має 24000, а не дві-три тисячі доплати, як зараз. Бо своїм життям медики ризикують протягом усієї зміни», — наголошує лідер «Європейської Солідарності».

4. П'ятий Президент підкреслив: важливо забезпечити перепідготовку лікарів і не допустити критичної нестачі медичних кадрів при подальшому зростанні кількості хворих. «Ліжка знайти й купити куди простіше, ніж підготувати фахівця, здатного надати дієву допомогу», — говорить Порошенко.

«ФЕОФАНІЮ» ДЛЯ ВСІХ ХВОРИХ, А НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЗЕЛЕНЬСЬКОГО

5. «Вимагаємо відкрити для загального доступу, незалежно від посади та статусу хворого, усі відомчі лікарні, хоча б на час COVID-19, але зараз. Зокрема, МВС, СБУ, «Укрзалізниця», Держуправління справами — знамениту «Феофанію». Керівники цих лікарень мають публічно звітувати про кількість госпіталізованих простих українців. Офіс

Президента та ДСУ брешуть, коли твердять, ніби «Феофанія» зараз доступна для всіх. Хтось ще в березні записав відосик і поклявся, що в нас не буде державних лікарень для обраних під час коронавірусу, але для себе любимого зробив виняток. Я коли хворів, не займав місце в «Феофанії», є люди, яким воно потрібніше, і це точно не Зеленський», — зауважив лідер «Європейської Солідарності».

6. «Вимагаємо забезпечити доступ кожного ліжка до кисню, насамперед за допомогою кисневих станцій та концентраторів. Вести окремий публічний статистичний облік реанімаційних ліжок із забезпеченням киснем», — зазначає Петро Порошенко.

7. «Протягом кількох тижнів необхідно провести безплатне тотальне тестування для ефективного розривання ланцюжків захворювання», — каже Петро Олексійович. — А заклади охорони здоров'я та освіти, пенсіонерів і багатодітні родини потрібно забезпечити безкоштовними масками і засобами дезінфекції».

8. «Слід продовжити на 2021 рік застосування податкової знижки для фізичних осіб та особливостей оподаткування юридичних осіб, які надають благодійну безкоштовну допомогу закладам охорони здоров'я на боротьбу з COVID-19. Видатки родин на тести та лікування коронавірусу пропонуємо вирахувати з бази оподаткування фізичних осіб», — наголошує Порошенко.

«РІШЕННЯ МАЮТЬ БУТИ УХВАЛЕНІ НЕГАЙНО!»

За його словами, найближчими днями «Європейська Солідарність» оприлюднить окремий план підтримки фізичних осіб-підприємців, малого та середнього бізнесу, які найбільшою мірою потерпають від різних карантинних обмежень. «Усі запропоновані нами рішення мають бути ухвалені негайно, цього тижня, завтра у Верховній Раді», — закликав п'ятий Президент.

«Влада не просто розтринькала кошти, котрі парламент виділив на боротьбу з COVID-19, вона згаяла час, який уже не повернути ні за які гроші, і людей з того світу вже теж не повернути», — додав він.

П'ятий Президент звернувся до Володимира Зеленського: «Ось вам готовий план. Не придумали свого — беріть та робіть чуже. Ви взяли на себе відповідальність за країну. І поки з вас її ніхто ще не зняв, якимось чином не посилаю для вас ношу. Зійдіть з екранів і моніторів на грішну землю і рятуйте людей. Нам усім треба протриматися до вакцини, щодо випробувань якої є оптимістичні новини». ■

У Центральному парку культури та відпочинку ім. Лесі Українки у Луцьку пропонують висадити павловнії. Активіст Ігор Алексєєв написав у фейсбуці: «Темпи росту цього дерева просто космічні, прекрасна крона та цвіт, невисока вартість саджанців. За доволі короткий період, 3–6 років, ми отримаємо якісно інший парк і дійсно потужні легені міста. Плюс туристична родзинка». Таку ідею він пропонує, зважаючи на те, що кількість уражених омелою рослин загалом по місту, а особливо в центральному парку, — катастрофічна, й багато з них врятувати практично неможливо.

Десятикласник Нововолинського наукового ліцею-інтернату Богдан Фрасоля став призером Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів – членів Малої академії наук. Дитяче захоплення судномоделизмом тепер у поєднанні з робототехнікою і програмуванням стало не лише основою його наукової роботи, але, ймовірно, справою усього життя юнака. Конкурс відбувся 5–8 листопада. Через карантин у зв'язку з коронавірусом його провели дистанційно.

■ **Вибори-2020**

Типова картина другого туру: порожня зала і жодного виборця.

Фото Сергія НАУМУКА.

На деяких дільницях, аби сфотографувати голосування, доводилося почекаати.

«Минулого разу у нас черга стояла, а тепер нікого нема»

У Луцьку пройшов другий тур виборів міського голови

Сергій НАУМУК

Недільні ранки в Луцьку ніколи не бувають людними. Містяни покидають будинки пізно і не поспішають виходити на вулицю. Цього разу перехожих не було взагалі. Чи то похмура погода вплинула, чи то карантин вихідного дня?

Виборчі дільниці вранці відверто пустували. У школі №15 — тільки члени комісії. Поміж собою говорять, що, на жаль, немає серед кандидатів фігури, яка могла б дорівнятися масштабом до покійного Миколи Романюка. Мовляв, може, ще й через те лучани не зацікавлені виборами.

— Минулого разу у нас до 8-ї години вже черга стояла з охочих проголосувати, а сьогодні немає, — каже Руслана Савош, голова дільничної комісії, яка розташована у спорткомплексі. — А нині у нас журналістів і спостерігачів більше, аніж виборців.

Останніх і справді було мало.

— Добрий день! Спите? — голосно звертається статний чоловік старшого віку до членів ДВК, що розташована у Центральній бібліотеці для дітей на проспекті Грушевського. І додає: — Про все забув, коли побачив таких гарних ді-

Foto lutskrada.gov.ua.

Більшість лучан 15 листопада проголосували за Ігоря Поліщука.

вчат. Що, більш нічого не дають? — бере бюлетень і йде в кабінку.

Дільниця 071046 розташована у залі засідань станції «Луцьк» Рівненської дирекції залізничних перевезень. Хол прикрашений вітражем. Але в самому залі чути сирістю. Видно, приміщення занедбане, бо тюлі на вікнах вже не білі, а просто чорні. Тут теж з'являються лише поодинокі виборці.

У приміщенні історичного факультету ВНУ імені Лесі

Українки, куди я добрався ближче до полудня, було людно. Станом на 12.50 на цій дільниці проголосувало 240 виборців із 2316. Саме повернулися члени комісії, які їздили до тих, хто голосував удома. З'ясувалося, що у двох квартирах не відчинили дверей. Тож, простоявши з півгодини, вони змушені були йти далі. Та й на інших дільницях розповідали, що не всі, хто голосує за місцем проживання, відчиняють двері.

Коли дізнався, що станом

на 13-ту годину на дільниці 071042 (у головному корпусі ВНУ імені Лесі Українки) проголосувало 254 виборці з 2023, а на сусідній, розташованій у школі №4, — 301 із 2192, стало зрозуміло: явка буде ще нижчою, аніж у попередньому турі. Фактично мій прогноз про 25 відсотків справдився (за даними ЦВК, проголосувало 25,95 відсотка лучан).

«**Переміг Ігор Поліщук, який набрав 54,6 відсотка голосів. Його суперника Богдана Шибу підтримало 42,8 відсотка луцьких виборців.**»

Значну частину виборців, що приписані до дільниці 071054 (розташована у Луцькому педагогічному коледжі) становлять мешканці гуртожитку. Тож там ще сподівалися на їхню пообідню активність.

— Я вже шостий раз працюю на виборах саме на цій дільниці, — розповів голова ДВК 071055 Олег Ткачук. — Сьогодні у нас вже проголосувала на дому жінка, якій 101 рік. Минулого разу приходила ще одна старенька, 90-літня, і дуже ображалася, коли їй пропонували скористатися окулярами. У першому турі у нас черга була перед залом. Ми ще й розганяли людей,

аби дотримувалися карантинних вимог і не стояли близько одне до одного.

Помічаю, що жінки (а в комісіях їх більшість) сидять у верхньому одязі. З'ясувалося, що в приміщенні холодно, тож вибути там цілий день нелегко. Зате комісії, що працювала у бібліотеці-філії №10 для дорослих, було комфортно і тепло. Звіди їздили у Волинський обласний перинатальний центр, розповіла голова ДВК Анна Коваленко.

— З нашого будинку майже ніхто не голосує, — каже жінка чоловікові перед Луцьким кооперативним коледжем ЛТЕУ. Там розташувалася ще одна «холодна дільниця»: працівниці сидять одягнені. Хлопчаки спостерігач туляться на дивані, закутавшись у плед. На просте прохання виходити іншим боком (на деяких дільницях передбачена така можливість згідно з вимогами карантину) деякі люди реагували роздратовано. Та й на інших дільницях, на жаль, доводилося таке бачити. Такі-от спостереження: малолюдно, холодно, зрідка нервово.

У понеділок стали відомі результати виборів луцького міського голови: переміг Ігор Поліщук, який набрав 54,6 відсотка голосів. Його суперника Богдана Шибу підтримало 42,8 відсотка луцьких виборців. Після того я одразу ж переглянув, як проголосували «мої» дільниці. Виявилось, що на п'ятьох із

них переміг Ігор Поліщук, ще на п'ятьох — Богдан Шибя. А на одній кандидати прийшли до фінішу фактично ніс в ніс: 248 проти 245.

P. S. «Я привітав Ігоря Поліщука ще опівночі в неділю, коли надійшли результати парального підрахунку і стало зрозуміло, що він перемагає. Побажав йому, щоб він служив тільки лучанам, а більше нікому. Я задекларував, що моя мета — очищення Луцька від олігархічного клану Коломойського-Палиці, тому продовжуватиму свою роботу. Результат виборів нічого не змінює», — прокоментував Богдан Шибя. ■

РЕКЛАМА

Торговий Дім
ТРАКТОРНИЙ ЗАВОД

ЯПОНСЬКІ ДВИГУНИ
Yata Motō

МІНІТРАКТОРИ З ЯПОНСЬКИМИ ДВИГУНАМИ

- 3 роки гарантії.
- Безкоштовна доставка.
- Мінітрактори від 63 000 грн.

044 49 98 711
067 48 52 072

Купуйте у виробника, це безпечно, вигідно і надійно:
www.трактора.укр www.tdtz.in.ua

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40 без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

**ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕ-
ВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ
НА М'ЯСОКОМБІНАТІ**

**ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ
РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ
ХАРЧУВАННЯ,
ПРОЖИВАННЯ — ЗА
РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.**

**ЗАРОБІТНА ПЛАТА —
100–120 грн/год.**

Тел.: (066) 67 92 077,
(097) 19 01 915.

Пульт дня

ВІД КОРОНАВІРУСУ ПОМЕРЛА МОЛОДА ВИКЛАДАЧКА УНІВЕРСИТЕТУ, ЯКА СКАРЖИЛАСЬ НА БРАК КИСНЮ

COVID-19 забрав життя 39-річної працівниці Житомирської політехніки Ольги Грабар

Микола РИМАР

Увечері 15 листопада вона у фейсбуці звернулася до мера міста, наголошуючи, що в лікарні № 1 немає кисню. Жінка зазначила, що сама перебуває в медзакладі й упродовж доби там 8 разів вимикали його подачу. Однак у лікарні 16 листопада спростували, що не вистачає кисню. Там наголосили, що мають 3-денний запас. Тим часом у день смерті Ольги Грабар у цьому медзакладі померло ще четверо пацієнтів із коронавірусом. ■

ТЕПЕР МОЛДОВОЮ КЕРУВАТИМЕ ДРУГ УКРАЇНИ

На президентських виборах у цій країні перемогла 48-річна Майя Санду

Фото dw.com.

Президент Володимир Зеленський уже запросив пані Санду відвідати Україну.

Василь КІТ

Й вдалось покласти на лопатки чинного главу держави, фаната Москви Ігоря Додона, який не визнавав Крим українським і за час своєї каденції жодного разу не зустрічався ні з Петром Порошенко, ні з Володимиром Зеленським. Таку позицію свого опонента Майя Санду вважає державною зрадою. «Стверджувати, що Крим є частиною Росії, — це форма державної зради, особливо в умовах Республіки Молдова, де є окупований регіон», — заявила вона, згадуючи про Придністров'я.

Нова президентка особисто знайома з Володимиром Зеленським. Під час свого візиту в нашу країну рік тому в статусі прем'єр-міністра Майя Санду частину своєї промови виголосила українською мовою. Вона вважає, що не може бути європейської Молдови без європейської України, і сподівається, що ми разом рухатимемось у бік Заходу. Побажаймо Майї Санду успіху, тим паче, що їй протистоятиме сильне російське крило, підготоване московськими грішми. «Рускій мір» своїми кривавими кігтями з усіх сил чіпляється і за Україну, і за Молдову, але разом нам буде легше вириватись. ■

ВІРМЕНИ, ТІКАЮЧИ ВІД АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОЇ АРМІЇ, ВИКОПУЮТЬ ІЗ МОГИЛ ОСТАНКИ РОДИЧІВ

Такі факти зафіксовано, зокрема, в Карвачарі (Кельбаджарі), який тепер буде переданий Азербайджану

Микола ДЕНИСЮК

«Якби ж то ми знали, що кладовища залишаться недоторканими... Але завтра прийдуть інші люди, і ми не знаємо, що вони зроблять із пам'ятниками і могилами», — пояснив свої дії один із жителів. На опублікованому відеозаписі видно, як труну дістають з могили, герметично упаковують і зверху прикріплюють хрест.

Нагадаємо, що заселений переважно вірменами Нагірний Карабах у часи СРСР входив на правах автономії до складу Азербайджанської РСР. Однак під час війни 1988–1994 років за приєднання цих земель до історичної батьківщини Вірменія взяла під свій контроль не тільки Карабах, а й окупувала сім азербайджанських районів навколо нього. У вересні-листопаді цього року війська Азербайджану здійснили вдалий наступ, захопивши частину Карабаху і звільнивши частину колись власне своїх районів. Щоб уникнути розгрому, Єреван був змушений погодитись на те, що решту території віддасть добровільно, в тому числі Карвачарі. А в ту частину Нагірного Карабаху, яка ще залишалась під контролем Вірменії, ввели російські війська. Дехто такі умови припинення бойових дій вважає фактичною капітуляцією Єревану. ■

Резонанс

На фіктивному звільненні чоловік Генпрокурорки заробив 750 тисяч

Денис Колесник, чоловік Ірини Венедіктової, розрахувався з роботи в департаменті кіберполіції, отримав компенсацію і... знову влаштувався на колишнє місце через 10 днів

Василь КІТ

Про це йдеться в розслідуванні журналістів Bigus.info. Компенсація за півтора року роботи на посаді заступника начальника департаменту під час звільнення становила 750 тисяч гривень. Зазначається, що в цю суму увійшла разова допомога у випадку звільнення — 608 тисяч гривень, компенсація за невикористану відпустку і премії —

«Зазначається, що в цю суму увійшла разова допомога у випадку звільнення — 608 тисяч гривень, компенсація за невикористану відпустку і премії — 103 тисячі, допомога на оздоровлення — 60 тисяч.»

103 тисячі, допомога на оздоровлення — 60 тисяч.

Зараз Колесника вказано на сайті кіберполіції як заступника керівника департаменту.

Колаж regionews.ua

ВСЕ В СІМ'Ю

Все зроблено законно, кажуть адвокати. А хто з цим не згоден, хай скаржиться в... прокуратуру.

Розслідувачі припустили, що цю схему він міг повернути, щоб орендувати будинок у селі Лісники Київської об-

ласті. Автомобіль чоловіка Венедіктової регулярно з'являвся біля одного з них вечорами. ■

Козацького роду

ТАК ХОТІВ ПОДОБАТИСЬ ДІВЧАТАМ, ЩО СТАВ НАЙСИЛЬНИШИМ НА ПЛАНЕТІ

24-річний українець Олексій Новіков (на фото) завоював такий титул

Лія ЛІС

Це сталося на змаганнях «The World's Strongest Man», які проходили у США. Тож тепер можемо похвалитись аж двома богатирами, адже у 2004 та 2007 роках найсильнішим на планеті визнавали прикарпатця Василя Вірастюка. А киянин Олексій Новіков тим часом зізнався, що захопився силовими видами спорту, аби здобути симпатію у дівчат. І тепер дивує весь світ. Не перекладаються в Україні «піддубні»!

Фото sport.24tv.ua.

Втрата

У МОСКВІ ЧЕРЕЗ COVID-19 ПІШОВ ІЗ ЖИТТЯ ВІДОМИЙ ТЕАТРАЛЬНИЙ РЕЖИСЕР РОМАН ВІКТЮК

Його мають поховати в рідному Львові

Петро МАКАРУК

Митця не стало 17 листопада, йому було 84 роки. 27 жовтня Роман Віктюк (на фото) потрапив до лікарні з коронавірусною інфекцією. Через погіршення стану його перевели в реанімацію. Прощання з метром театру відбудеться у Мо-

скві, а поховати його планують у Львові поруч із батьками, як він і заповідав.

На початку військового конфлікту на Донбасі в 2014 році Роман Віктюк підтримав Україну, звернувшись до жителів Донбасу: «Хочу сказати тільки одне: ви живете поза Богом,

ви його не чуєте. На секунду вимкніть усі телеканали, заплющіть очі й побудьте в тиші. Без зла, без насильства, без убивств. У цій тиші, долучившись до неба, може, у ваших душах щось відбудеться. Мусить відбутися, якщо ви українці. Якщо ви не громадяни України, навіть ця тиша вам не допоможе, тоді залиште Україну в спокої». ■

■ Многая літа!

Марія Федорчук у свої 102 сама ще їсти зварить і піч побілить

Ківерцівщина багата щирими, працюючими і добрими людьми. Та чи кожен похвалиться, що має в родині такого довгожителю, таку невтомну жінку-трудівницю?! Їй літа ніпочім, скажеш, дивлячись на цю навдивовижу цікаву світлинку... А як же інакше, коли Бог дав понад сто років прожити! Жінка з легкою усмішкою на вустах та келишком у руці, яка за своє життя переробила тими руками стільки роботи, погойдється, варта захоплення й пошанування

Людмила ЯКИМЧУК

Це Марія Дмитрівна Федорчук (на фото), 1918 року народження. Її дитинство пройшло у селі Великий Омеляник Луцького району. Вісімнадцятилітньою вийшла заміж і з тих пір, із 1936-го, проживає в селі Озерце Ківерцівського району. Народила і виховала трьох дітей. Має 6 онуків, 10 правнуків, 9 праправнуків. Найстаршій дочці — 83 роки, найменшому сину — 68.

У трудовій біографії Марії Дмитрівни — єдиний запис і єдине місце роботи: колгосп села Озерце, назви якого змінювались впродовж років. Працювала в городній бригаді: садила, сапала, збирала врожаї. «Тоді земля родила добре, і без особливого використання хімії вирощували на ній огірки, помідори, інші овочі...», — пригадує довгожителька.

«На День працівника сільського господарства нашої мамі, бабусі, прабабусі, прапрабабусі Марії Дмитрівні Федорчук виповнилось 102 роки! Зозуля щедро накувала так багато літ цій простій і мудрій жінці, справжній берегині нашого роду! Її натружені руки ніколи не знали спочинку! Вони гойдали онуків, пекли смачні пироги, доїли корів, напували телят, робили всю хатню роботу! За це Бог нагородив її міцним здоров'ям. Адже вона ніколи не лежала в лікарні, хоча інколи щось та й дошкуляло! Тому й сьогодні, піднімаючи келих за здоров'я нас усіх, з усмішкою бажає бути крепкими і довго жити!».

Так написала Лілія Федорчук про маму свого чоловіка — свою свекруху. Про те, що жінку такого поважного віку знають, люблять і шанують, свідчать також інші численні відгуки. Ми ж звернемося до вітання очільника Озерцівської громади Євгенія Терпелюк.

«Щирі вітання і низький уклін нашій імениниці! Я недаремне кажу «нашій», бо займає важливе місце у моєму житті. Це моя «вчителька», порадиця і суворий експерт. Дякую щиро за науку життя, за делікатні настанови, за розповіді, які відіграли важливу роль в моїй долі. Люблю слухати ваші спогади про все пережите. Правду каже народна мудрість: «Життя дається всім, а старість — тільки вибраним!» Вітання всій родині, бо маєте з кого брати приклад, на кого рівнятися і бути вдячними за материнську молитву, яка є найсильнішим оберегом».

Фото Людмили ЯКИМЧУК

Життя дається всім, а старість — тільки вибраним!

— Як же дає собі раду в такому поважному віці ця жінка? — запитує у Лілії Федорчук.

— Живе в Озерці, навідріз відмовляється переїжджати до когось із дітей! — розповідає пані Лілія. — Воно й зрозуміло: старші люди не хочуть розлучатися із домівкою, де пройшло їхнє життя. Ми з чоловіком мешкаємо в Жидичині. До мамі їздимо щодня по черзі: чоловік і його швагро, який живе в Дачному. Найстарша сестра — в Луцьку, але травмувала ногу, тож їй самій потрібен догляд! Мамі возимо їсти, прибираємо, побілили влітку хату, заготовили дрова і брикет! Чоловік мій зазвичай в Озерці ночує, швагро буває вдень.

— Що ж додає сил невтомній довгожительці? Літа ж беруть своє...

— Мама сама ще може затопити грубку, підбілити її, якщо захоче «свого супчику», то ще й зварить! Дуже любить квіти, щоб навколо все цвіло, ароматами приємними зваблювало і тішило душу! Прийшовши в невістки, я принесла всякого насіння з батьківського дому (квасолю, моркву, сіянку, бурячки тощо) і ружу — троянду, просту і пахучу, що росте в неї під вікном і досі! Жасмин, хризантеми — теж їй улюблені квіти. А ще чорнобривці, гладіолуси, айстри і жоржини — то незмінний атрибут її квітника! ■

РЕКЛАМА

Повідомлення про оприлюднення проекту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку

1. Повна назва документа державного планування:

Генеральний план смт. Цумань Ківерцівського району Волинської області (внесення змін).

2. Орган, що приймає рішення про затвердження документа державного планування:

Цуманська селищна рада Ківерцівського району Волинської області.

3. Передбачувана процедура громадського обговорення, у тому числі:

а) дата початку та строки здійснення процедури:

Дата подання заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки й оприлюднення її шляхом розміщення на офіційному вебсайті Цуманської селищної ради <http://cumanska.gromada.org.ua/> — 24 грудня 2019 року. Публікація заяви в газеті «Волинь» — 24 грудня 2019 р., в газеті «Цікава газета» — 24 грудня 2019 р.

Дата подання проекту Генерального плану смт. Цумань Ківерцівського району Волинської області (внесення змін), повідомлення про оприлюднення звіту про стратегічну екологічну оцінку та розміщення звіту SEO та генплану на офіційному вебсайті Цуманської селищної ради <http://cumanska.gromada.org.ua/> — 19 листопада 2020 року. Публікація в газеті «Волинь» — 19 листопада 2020 р., в газеті «Цікава газета» — 19 листопада 2020 р.

б) способи участі громадськості (надання письмових зауважень і пропозицій, громадські слухання тощо):

Громадськість у межах строку громадського обговорення має право подати в письмовій формі зауваження та пропозиції до заяви про визначення обсягу SEO та проекту документа державного планування. Усі зауваження і пропозиції до проекту документа державного планування та заяви про визначення обсягу SEO, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду замовником. За результатами розгляду замовник враховує одержані зауваження або вмотивовано їх відхиляє.

в) дата, час і місце проведення запланованих громадських слухань (у разі проведення):

Громадські слухання не заплановані.

г) орган, від якого можна отримати інформацію та адресу, за якою можна ознайомитися з проектом документа державного планування, звітом про стратегічну екологічну оцінку та екологічною інформацією, у тому числі

пов'язаною зі здоров'ям населення, що стосується документа державного планування:

Цуманська селищна рада. Адреса: 45233, Волинська обл., Ківерцівський р-н, смт. Цумань, вул. Грушевського, 2. *г) орган, до якого подаються зауваження і пропозиції, поштова та електронна адреси та строки подання зауважень і пропозицій:*

Цуманська селищна рада. Адреса: 45233, Волинська обл., Ківерцівський р-н, смт. Цумань, вул. Грушевського, 2. Електронна адреса — tuman.sr@ua.gov.

Зауваження та пропозиції до проекту державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку надаються протягом 30 днів.

д) місцезнаходження наявної екологічної інформації, у тому числі пов'язаної із здоров'ям населення, що стосується документа державного планування:

Цуманська селищна рада. Адреса: 45233, Волинська обл., Ківерцівський р-н, смт. Цумань, вул. Грушевського, 2.

Необхідність проведення трансграничних консультацій щодо проекту документа державного планування:

Трансграничні консультації в рамках зазначеної SEO не проводяться.

Погляд

Алла ЛІСОВА,
редактор відділу економіки
«Газети Волинь»

Чи зможе коронавірус «запустити» неперспективні села?

Моя приятелька кілька років тому поміняла міський будинок з усіма комунальними зручностями й благами цивілізації на необлаштоване житло у глухому віддаленому селі. Зробила це свідомо, позаяк завжди дуже любила природу, мріяла займатися органічним землеробством, вирощувати екзотичні овочі та фрукти. Довелося добре попрацювати, аби створити нормальні умови для проживання й почати мрію втілювати в дійсність

Але оскільки не вистачало робочих рук, то швидко це робити не вдавалося. Сподіватися на допомогу дорослих дітей теж не випадало, бо вони працювали у великих містах на відповідальних посадах. Більше того, їй щоразу доводилося вислуховувати від них неприємні тиради на зразок того, куди вона потрапила, що в цій дірі можна робити, як не вмерти від нудьги на такому «безлюдному острові» і т. д.

Коли в березні ввели строгий карантин, оцінка молодими людьми сільської «глушини», куди перебралася їхня матуся, різко змінилася. Вони стали запитувати, чи можна приїхати на кілька днів на обсервацію на Волинь. Чимало підприємств, як відомо, перестали працювати, страх заразитися коронавірусом (тоді він був великий) спонукав більшість українців ізолюватися від людних місць. Міська квартира для тих, хто звик до активного способу життя, перетворилася на справжню в'язницю. Рятувалися хто як міг. Тут і стало в пригоді село.

Діти моєї приятельки швидко зібралися і зі своїх мегаполісів примчали у «занедбане, забуте Богом і людьми» волинське село. Відразу відчули в мамі плюси зеленого туризму! Була можливість попрацювати навіть у садку на свіжому повітрі, як виглянуло сонце. А вечорами грітися біля каміна, в якому потіскували дрова, оповиваючи кімнату терпкого-трав'яним запахом. А заодно й поласувати натуральними продуктами — щодня брали в сусідки свіже молоко, а в своєму погребі — солоні огірки, помідори, квашені яблука... Єдиний негатив — час від часу пропадав інтернет (уже зараз є оператори, які його підведуть і в такі села) і виникали проблеми з виконанням завдань, які ставилися на роботі.

Потім молоді люди поїхали у невеличкий будинок біля Світязя, аби ще там побути в ізоляції, подихати цілющим сосновим повітрям, помилуватися краєвидами водного плеса, яке прекрасне в усі пори року. А знаєте, скільки навіть на Волині, не кажучи вже про всю Україну, таких фантастично красивих місць, де можна усамітнитися, успішно виконати інтелектуальну, і тим паче творчу роботу, а заодно й поправити фізичне здоров'я та емоційний стан?!

Коли час від часу доводиться їздити селами Іваничівського, Володимир-Волинського районів, так і впадають у вічі хати-пустки, які колись мали господарів, а тепер зяють розбиті шибками вікон, відлякують поваленими дахами. Хіба що манять їхні садки, запрошуючи живі душі до щедрих врожаїв, від котрих ламаються гілки.

Але молодь це не приваблює. Серед причин — відсутність робочих місць. Розпочинати самому власну справу, засукавши рукави й узявшись наполегливо гарувати, — не усім подобається така перспектива. Тому й маємо невтішну картину. Із майже 6 мільйонів економічно активних осіб, що живуть у сільській місцевості, 2 мільйони — трудові мігранти.

Із загальної кількості населення України лише трохи більше третини — сільські мешканці, які проживають у 28 тисячах сіл. Але і їх чисельність невпинно зменшується, при тому швидшими темпами, ніж містян. І як наслідок — щороку в Україні зникає понад 15 таких населених пунктів. Але село годуватиме країну. В нашій державі обробляється 32 млн га (!) землі. За цими обсягами ми вдвічі перевершуємо Польщу, в три рази — Німеччину, в чотири — Румунію. А яка в нас прекрасна природа для створення туристичних зон, баз відпочинку, санаторіїв для оздоровлення! Тільки невідомо, за яких умов і при якій політичній та соціально-економічній ситуації вони можуть бути використані. Хто чи що зможе повернути молодих людей відроджувати села — малу батьківщину їхніх батьків? ■

■ Прощу слова!

Геть українську літературу із ЗНО — і кому полегшає?

«Ото на сьогодні притій клятій «коронації» хоч одне в нашій школі зроблять добре, — казала бабуся десятикласника, почувши новину про плановані зміни в тестуванні випускників. — Тепер нам обом буде легше, бо сам онук читати лінується, за «дебільником» світу не бачить, а мені вже несилу перечитувати і переказувати йому великі тексти за програмою. Не стане екзамену з літератури, то навіщо над нею дуже сидіти»

Ось вам і «какая різниця»: нинішня влада вказала на двері українським класикам.

Олеся КОВАЛЬЧУК, заслужений учитель України

Наразі, як би не страшно в це повірити, літературу із ЗНО новоприйнятим законом таки вилучено для вступників на всі спеціальності, окрім гуманітарних — тобто, для більшості претендентів на здобуття вищої освіти.

Словом, за процитованою вище обивательською логікою, має суттєво полегшати і лінкуватим до навчальної праці, і їхнім домашнім кураторам, і несумлінним учителям, і перевіряльним службам, і, певно, самому ініціатору — УЦОЯО (Українському центру оцінювання якості освіти), укладачам тестових завдань, та й усьому МОНу з Верховною Радою вкупі, які авторитетно засвідчили, наскільки ревно оберігають вони студіюючи молодь від перенавантаження.

Та, на жаль, нікому з них невтямки, що найперше суттєво полегшає тій силі, від зловтих очікувань якої за-

стерігала у соцмережах притомна громадськість, обурюючись політичною сліпотою ініціаторів. Узагальнене ім'я її — п'ята колона, яка суто в нашому національному просторі успішно функціонує як зятятий ворог українства, і йому не перестав снитися, що вранці всі прокинуться в цупких обіймах Москви.

Слів немає: тягнути до 20 предметів у підлітковому віці — не всім під силу. Але — не туди б'єш, Іване.

До речі, чи не стосується тих Іванів мудрий висновок видатного мислителя Махатми Ганді, що не буває гіршого ворога в народі, ніж інтелігенція, вихована окупантом. Ну не з доброго ж дива ця «полегшувальна» опіка нагадала педагогам із певним стажем час «боротьби за злиття націй». Коли в освітньому просторі по-езуїтськи винахідливо просувався далекосяжний намір «устранити перегрузку учасців за щот національнава кампанента». Сьогодні вже не можна не знати, задля чого тоді вдавалися до підміни понять, замаскованої під інтереси відповідного споживача. Однак... Втім, не постукавши

по дереву, не будемо з тими синдромами короткої пам'яті заходити у недобрих здогадах аж так далеко. Водночас не випадає без тривоги спостерігати за відсутністю активної адекватної реакції суспільства, коли все частіше чиниться комерційна, а надто політична вигода чи просто непрофесійні та безвідповідальні дії чиновництва видаються за турботу про благо для всіх, за державницьке мислення.

доль? До того ж реалії часу постають у художньому слові через бачення і осмислення їх співвітчизниками — інтелектуалами, багатими як хистом, так і громадянською відповідальністю. Важко переоцінити і виховну силу численних подвижницьких біографій самих творців нашого красного письменства — і насамперед у плані не показного, а самозреченого служіння українській ідеї. Тарас Шевченко, Леся Україн-

« Не буває гіршого ворога в народі, ніж інтелігенція, вихована окупантом. »

Бо, найперше, чи взагалі припустимо — надто в контексті новітньої ворожої агресії! — легковажити зі світоглядними дисциплінами, серед яких літературі, безперечно, належить чільне місце? Чи не вона є найпотужнішим джерелом українства, пізнання рідних витоків, менталітету, звичаєвого права, історичних процесів, культуротворчих традицій через змалювання конкретніших людських

ка, Іван Франко, Олена Теліга, Олександр Олесь, Василь Стус — то не просто блискучі митці слова, а й національні герої.

Не ради ж красного слівця мовив свого часу Євген Маланюк: «Як в нації вождів нема — тоді вожді її поети». Чи можна такого не знати? То хіба здатна молода людина стати свідомим та успішним будівничим державного майбутнього без уважних студій над цим багатющим знако-

вим матеріалом як могутнім чинником національної ідентифікації?

По-друге, як то теж загальновідомо, белетристика поряд з пізнавальною несе в собі не менш вагому моральну місію.

По-третє, уроки літератури покликані функціонувати в школі насамперед задля естетичного вишколу, що є особливо актуальним, коли культуротворчий простір все настирливіше заповнює відвертий перебір з бруталністю і художнім несмаком.

Врешті, чи можна повноцінно оволодіти рідною мовою без студіювання нею створеної літератури? До слова, дуже доречними бувають на тлі нинішньої пандемії лихослів'я і в побуті, і укрсучліті відкриття сучасними школярами мовного етикету літературних героїв вно не аристократичного походження. До прикладу, п'яниця Чіпка звертається до дружини свого однокласника з проханням розпочати обід першою (бо так було прийнято у «відсталому дореволюційному» селі ставитися до жінки): «Коб ви, пані-матко». А сварливі Кайдаші чи Лукашеви мати з Килиною уміли допекти одне одному до печінок і без звичної тепер нецензурщини. І що вже казати про лексичні скарби ніжності у розмовах закоханих Наташки й Петра, Оксани та Яреми, Івана й Марички...

Власне, перераховувати всі плюси для становлення української ідентичності, пов'язані з відповідальним вивченням рідної літератури, — то все одно, що лічити зорі в небі. Від чого ж хочуть розвантажити майбутніх інженерів, програмістів, економістів? Вочевидь — від національної означеності!

Нехай же нікому не видається манною небесною лукава новація в підлабузницькій масці («Стережись того, хто лиже, бо підсуне свинку» — Павло Глазовий). Натомість, добре поміркувавши, які втрати чекають на нашу кохану юнь, коли вітчизняна словесність потрапить до розряду не суперважливих шкільних предметів, сприймаймо, хто як може, аби одіозний закон був якнайшвидше відкликаний. ■

Передплатіть свої улюблені видання на 2021 рік

З 23 жовтня 2020 року об'єктами поштового зв'язку АТ «Укрпошта» розпочато приймання передплати на періодичні друковані видання України.

Передплатна кампанія на 2021 рік на вітчизняні видання проводиться за передплатними Каталогами у наступні терміни:

● на видання **загальнодержавної сфери розповсюдження до 16 грудня 2020 року;**

● з **поточних місяців 2021 року** в обласному центрі **до 15 числа**, інших населених пунктах **до 10 числа** включно кожного місяця, що передє передплатною.

● на **місцеві видання** (обласні, міські, районні) **до 25 числа** включно по річній і поточній передплаті.

Приймання передплати здійснюється в усіх відділеннях поштового зв'язку, безпосередньо листоношами на доставних дільницях та у групі передплати Волинської дирекції АТ «Укрпошта» за адресою: м.Луцьк, вул.Ковельська,9 (по безготівковому розрахунку). Також передплатити видання можна **онлайн** на сайті www.ukrposhta.ua.

ВОЛИНЬСЬКА ДИРЕКЦІЯ АТ «УКРПОШТА» ЗАПРОШУЄ ВАС ПЕРЕДПЛАТИТИ СВОЇ УЛЮБЛЕНІ ВИДАННЯ.

Актуально

Висока точність зображення дає можливість побачити найменші деталі.

У Луцьку за порядком стежать відеокамери

В обласному центрі Волині презентували систему «Безпечне місто»

Євгенія СОМОВА

Не всі, хто проходять чи проїжджає мимо Театрального майдану, знають, що за ними спостерігає відеокамера. З її допомогою працівники муніципальної варти можуть побачити, що відбувається там. Загалом у Луцьку вже працює 259 відеокамер, встановлених у рамках проєкту «Безпечне місто», 75 із них обладнані системою автоматичного розпізнавання державних номерних знаків транспортних засобів. Більшість таких «всевидячих очей» розміщені у 55-мікрорайоні обласного центру, 80 — у Центральному парку культури та відпочинку імені Лесі Українки. Камери відеоспостереження встановлені на в'їздах у місто і виїздах із нього, світлофорах і основних транспортних розв'язках. Кут їхнього огляду — 360 градусів, тобто вони мають можливість бачити все, що відбувається довкола об'єкта спостереження. Працівники «Центру безпеки міста Луцька» моніторять місця найбільшого скопчення людей, об'єкти, які потребують посиленої уваги з погляду громадської безпеки. Тож відеокамери для них — неабияка підмога. Адже вони здатні збільшувати зображення, розпізнавати обличчя порушників порядку, виявляти підозрілі предмети.

Зазначимо, що проєкт «Безпечне місто» розпочали впроваджувати 5 років тому. Він покликаний посилити безпеку містян, знизити рівень злочинності та відстежувати якість роботи комунальних служб. Відтепер, аби виявити неприбрані сміття на вулиці, муніципалам не потрібно виїжджати на місце.

— У 55-мікрорайоні ка-

мери зафіксували забруднення забудовником проїжджої частини дороги, — розповідала, демонструючи картинку, виведену на відеостіну, очільниця департаменту муніципальної варти Луцької міськради Юлія Сиротинська. — Наш диспетчер передає інформацію працівникам департаменту, аби можна було вжити відповідних заходів.

За словами наукового консультанта проєкту «Безпечне місто» Валерія Клебана, відео — не просто картинка. Записи камер — доказовий документ і мають юридичну силу. Вони зберігаються в аналітичній комплексній системі впродовж місяця. До речі,

«Загалом в обласному центрі вже працює 259 відеокамер, встановлених у рамках проєкту «Безпечне місто», 75 із них обладнані системою автоматичного розпізнавання державних номерних знаків транспортних засобів.»

згодом вона зможе заробляти на себе, адже 50 відсотків штрафів за порушення правил дорожнього руху, паркування у недозволеному місці будуть іти в міський бюджет. За необхідну їм інформацію платитимуть й адвокати.

Система «Безпечне місто» у Луцьку, за словами Валерія Клебана, — одна з найцікавіших в Україні. Від аналогічних, які реалізуються в інших містах, вона відрізняється системністю і послідовністю впровадження, щільністю розміщення сучасних відеокамер на одній локації. До того ж в обласному центрі Волині вона розвивається найшвидше. Тож досвідом Луцька зацікавився навіть Харків — місто із значно більшим бюджетом.

«Безпечне місто», як розповіла Юлія Сиротинська,

базується на власних оптоволоконних мережах, захищених від перехоплення і стороннього втручання, та не залежить від ресурсів провайдерів. Розробники працюють над можливістю бачити ситуацію в центрі міста комплексно на сайті міськради в режимі онлайн. Система відеоспостереження, на впровадження якої з міського та обласного бюджетів уже виділено більш як п'ять з половиною мільйонів гривень, буде розширятися і вдосконалюватися. Наразі у «Центрі безпеки» працюють два інспектори-диспетчери, невдовзі їх буде шість. Згодом до єдиного інформаційного

простору приєднають камери, встановлені у дитсадках, школах, приватних закладах. Це дасть змогу оперативно реагувати на порушення громадського порядку. На базі «Центру безпеки» планують створити і кризовий центр, де збиратимуть інформацію й передаватимуть її поліції, екстреним службам для надання допомоги лучанам.

Керівництво міста сподівається, що реалізація проєкту дасть змогу працювати за європейськими стандартами.

— Система буде сприяти швидкому розслідуванню дорожньо-транспортних пригод, запобіганню нищення приватної та комунальної власності, полегшити викриття злочинів, — зазначив радник міського голови Ігор Поліщук. ■

НОВИНИ КРАЮ

ВІКТОР ШУМСЬКИЙ ВІДПРАВИВ 17 ПРАЦІВНИКІВ СВОГО ГОСПОДАРСТВА НА ВІДПОЧИНОК У ЄГИПЕТ

Аграрій щороку тішить підлеглих дорогими презентами

Леонід ОЛІЙНИК

У сільгоспідприємстві «Рать», що у Луцькому районі, механізатори, водії, оператори сільгосп-агрегатів одержали нетиповий подарунок до професійного свята — путівки на відпочинок у Єгипет. Як розповів керівник господарства Віктор Шумський, поки що можливість поніжитися восени на пляжі отримали 17 представників колективу. Нині вони вже перебувають на курорті.

У попередні роки працівники підприємства одержали не менш коштовні презенти: від побутової техніки до автомобілів.

До речі, нещодавно доглядач худоби з «Раті» Анатолій Костюк став заслуженим працівником сільського господарства України. ■

МИТРОПОЛИТ ЛУЦЬКИЙ ТА ВОЛИНСЬКИЙ ПО ЯМАХ І ВИБОЇНАХ ДІСТАВСЯ ДО ОДНОГО З НАЙМЕНШИХ СІЛ ГОРОХІВЩИНИ

Антонівська парафія — невелика, але минулоріч вона в числі перших перейшла в лоно Православної церкви України

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Трохи більше сімдесяти жителів у 37 дворах і магазин приватного підприємця — ось вам і вся Антонівка, найвіддаленіше від Горохова село.

Через ліс рукою подати — такі ж невеликі Гектари.

Архієрея тут ніхто зроду-віку не бачив, та й не вірив ніхто, що він схоче їхати до них суцільними вибоїнами та ямами, на які перетворилися сім кілометрів дороги з Берестечка до Гектарів та Антонівки.

«Була небезпека загубити двигун», — пожартує потому настоятель Свято-Дмитрівського храму отець Михайло Пшеничка.

Владика Михайла селяни зустрічали доріжкою із квітів, дзвонами, короваєм та віршами.

Митрополит очолив Божественну літургію, виголосив проповідь про повагу до живих і мертвих батьків, любов до себе, ближнього та Батьківщини.

Під час відвідин громади архієрей благословив новообраного голову Берестечківської ОТГ Ігоря Грудзевича на гідне служіння людям. ■

ВОЛИНЯНИНУ НА ЗАВОДІ ВІДРІЗАЛО НОГУ

На щастя, кінцівку чоловіку вдалося пришити. Це зробив лікар Луцької міської клінічної лікарні Роман Трач

Тетяна МЕЛЬНИК

Нещасний випадок стався на державному підприємстві «Луцький ремонтний завод «Мотор» 10 листопада у цеху №4. Постраждав токарь 5-го розряду Олег Конопленко.

Як розповіли на підприємстві, при роботі на верстаті з оброблення деталі з легованої сталі за допомогою різця утворилася петля зі стружки. Вона потрапила на гратчастий настил. В якийсь момент петля стала зменшуватись, і в ній опинилася нога потерпілого. У результаті довгою стружкою було відчленовано ліву стопу.

Завдяки швидкій реакції колективу потерпілому своєчасно надали першу медичну допомогу і доправили до Луцької міської клінічної лікарні. Завідувач опікового центру, лікар-хірург Роман Трач зробив непросту операцію і пришив пацієнту стопу.

Нині стан чоловіка задовільний, є надія на благополучне одужання, хоч його ще чекає тривале лікування.

До слова, 16 листопада на заводі розпочала роботу комісія Держпраці зі спеціального розслідування нещасного випадку з тяжким наслідком.

Тут запевнили, що незалежно від результатів розслідування трудовий колектив ДП «ЛРЗ «Мотор» усіляко підтримуватиме і допомагатиме працівникові з лікуванням. ■

НОВИНИ КРАЮ

У ПОВОРСЬКУ МИЛЮЮТЬ ОКО ТУЇ ТА ЯЛІВЕЦЬ

Прикрасити територію центру громади на Ковельщині вдалося завдяки співпраці з благодійним фондом «МХП-Громаді», який оголосив Всеукраїнську екологічну акцію з озеленення сільських територій. На Волині підприємством — членом агрохолдингу «МХП» є ТОВ «БАФФАЛО»

Оксана КРАВЧЕНКО

У березні цього року на території Пісочненського ліцею було висаджено 50 саджанців фруктових дерев — різних сортів яблунь, абрикосів, слив і груш. Також коштом благодійників частково вдалося оновити садок Небесної сотні біля Поворської сільської ради.

А нещодавно у центрі села зазеленіли туї та ялівець, саджанці яких жителям передали представники ТОВ «БАФФАЛО» Наталія Паньків та Сергій Москаленко. Вони розповіли, що благодійний фонд загалом подарував громадам із 12 областей України понад 11 тисяч деревець. ■

КРУТИВ ЗЛОДІЙ ПЕДАЛІ — ТА НЕ ВТІК

Чоловікові загрожує до п'яти років позбавлення волі

Євгенія ЖУРАВСЬКА

44-річний мешканець Любомльського району вважав, певне, що йому дуже пощастило. Адже до рук потрапило тугеньке портмоне, яке поціпив із автівки, припаркованої поблизу торговельного закладу в райцентрі, та велосипед вартістю 3 тисячі гривень. Однак злодія швидко виявили. Як з'ясувалося, чоловік уже притягувався до кримінальної відповідальності. Правоохоронці встановили, що він причетний до крадіжок ще двох велосипедів. Присвоєні речі вилучили. Триває досудове розслідування, розпочате за частиною 2 статті 183 Кримінального кодексу України. Злодієві загрожує до 5 років позбавлення волі. ■

ЗА ЧЕРВОНОКНИЖНОГО ПТАХА ГОРЕ-МИСЛИВЕЦЬ ДОРОГО ЗАПЛАТИТЬ

Під час рейду із дотримання природоохоронного законодавства у Ратнівському районі працівники Державної екологічної інспекції та поліцейський Забродівської ОТГ виявили поблизу села Вужиськ в автівці Ford Transit мертвого тетерука

Євгенія СОМОВА

Птах занесений до Червоної книги України, і полювання на нього заборонене. Тож горе-мисливцю доведеться відповідати перед законом. Адже згідно із статтею 248 Кримінального кодексу України за таку злочинну передбачається штраф від 17 тисяч до 51 тисячі гривень або обмеження волі на строк до 3 років.

Викликана на місце події слідчо-оперативна група встановлює винних. ■

ЗЕМЛЯКИ ВШАНУВАЛИ ГЕРОЯ З МИЗОВОГО

Старовижівський селищний голова Володимир Семенюк вручив пам'ятний знак матері загиблого захисника Олені Башук

Власта КРИМСЬКА

Звання «Почесний громадянин села Мизове» присвоєно (посмертно) Юрію Тишику, який поліг поблизу села Кримське Новоайдарського району Луганської області.

«Пишаймося непохитними, нездоланими, нескореними патріотами України! Черпаймо у них силу волі, силу духу, велику любов до рідної Вітчизни!» — сказав селищний голова, вручаючи відзнаку.

28-літній Юрій Ярославович Тишик служив у 14-й ОБр. З жовтня 2019 року він стояв на блокпосту, де у нього поціливі снайпер. ■

Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA

Нескорені

Ганна Абрамчук 10 років відсиділа у таборах і була поранена під час Норильського повстання в'язнів.

Оживе на екрані доля зв'язкової УПА

Нові епізоди фільму «Шлях поколінь» цими днями знімали в селі Вербичне Турійського району

Іван ПЕТРУК

В основу кіносюжету лягла біографія волинянки — зв'язкової УПА Ганни Абрамчук із позивним Зелена. Кілька сцен уже відзняли в урочищі Вовчак, де була одна з перших повстанських баз. Розповідь про борців за незалежність тісно переплітається із сучасними подіями, зокрема вторгненням на українську землю російського агресора. Згодом зйомки пройдуть і в селі Рокині Луцького району. Група реконструкторів із Ківерців допомагає у відтворенні історичних подій.

— Кажуть, що приїхав великий начальник і хоче мене бачити, — так Ганна Йонівна розповідала про свою зустріч з командиром УПА Климом Савуром. — Заходимо у велику, але чисту клуню, а там — стіл, покри-

по троє стоять із гвинтівками біля ноги. Як внесли те знамено, я встала на одне коліно. Вже знала, що відбувається, бо говорила з Климом Савуром. беру за низ прапора і кажу молитву, що я даю присягу вірно служити. Потім по-

Кілька сцен уже відзняли в урочищі Вовчак, де була одна з перших повстанських баз.

тий білою скатертиною. Вітаюся: «Слава Україні!». Вони: «Героям слава!» Виходить із-за стола начальник і подає мені руку. Наказав внести знамено. А хлопці

цілувала тризуб, встала з колін, а Клим Савур каже мені: «Від сьогодні ви моя зв'язкова. Маєте псевдо Гива». ■

РЕКЛАМА

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ У ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

оголошує про наміри отримати дозволи на викиди забруднювальних речовин стаціонарними джерелами майданчиків, що знаходяться за адресами:

м. Горохів, вул. Шевченка, 41, смт Іваничі, вул. Колгоспна, 24, смт Локачі, вул. Володимирська, 22, м. Камінь-Каширський, вул. 1 Травня, 1-А, м. Ківерці, вул. Жовтнева, 33, смт Маневичі, вул. 100-річчя Маневич, 34, смт Маневичі, вул. 100-річчя Маневич, 39, смт Ратне, вул. Б. Хмельницького, 98, смт Стара Виживка, вул. Незалежності, 42, смт Любешів, вул. Свободи, 8.

Для обігріву приміщень відділень ПФУ встановлено котлоагрегати, які в якості палива використовують природний газ, деревину та торф.

Під час роботи котельного обладнання в атмосферне повітря виділяються такі забруднювальні речовини, як діоксид азоту, сірчистий ангідрид, суспендовані речовини, оксид вуглецю, парникові гази (метан, НМЛОС, оксид діазоту, діоксид вуглецю).

Концентрації забруднювальних речовин у викидах від котлів знаходяться в межах, дозволених законодавством, і не впливають на підвищення рівня

фонового забруднення в районі розташування підприємства.

При виникненні аварійних ситуацій ризик безворотних втрат по відношенню до навколишнього середовища несуттєвий через незначні об'єми впливу і тривалість їх дії. Очікуваний вплив господарської діяльності вважається допустимим.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатися у райдержадміністрації за місцем розташування майданчиків протягом місяця від дня опублікування оголошення в ЗМІ.

С/г підприємство шукає:

- заступника головного бухгалтера з досвідом роботи,
- водія екскаватора,
- підсобного робітника.

Тел. +380673320024.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

французькі

✓ Безкоштовний замір

✓ Без передоплати

✓ Гарантія якості

☎ (097) 473-10-69

www.stelia.in.ua

☎ (095) 479-05-96

@stelia.in.ua

■ Герої нашого часу

Став «Депутатом» на війні

Ще 19-річним юнаком у нелегкий час російсько-української війни Андрій Бортник із села Кукли колишнього Маневицького, а нині Камінь-Каширського району прийняв рішення йти боронити нашу державу

Юлія МУЗИКА

В музеї школи села Кукли мою увагу привертає прапор, подарований випускником навчального закладу Андрієм Бортником, на якому акуратним почерком виведено позивний хлопця — Депутат. Директор школи Ніна Хомич зауважує, що пишуться вони усіма своїми учнями, а найбільше — такими свідомими й патріотичними, як Андрій, який у час російсько-української війни став на захист нашої держави.

У свої двадцять п'ять Андрій Бортник півтора року служить за другим контрактом, а загалом уже більше чотирьох літ — у Збройних силах України. Коли був школярем, стати військовим не планував — захоплювався спортом, грав у футбол, а після закінчення школи здобув професію столяра в Маневицькому професійному ліцеї. Та коли вирішив йти в ЗСУ, отримав підтримку й благословення своїх батьків — Олександра і Таїсії Бортників, старший син яких, Олександр, коли був на строковій службі, познайомився із дівчиною-контрактницею, з якою й одружився. Нині молода пара має трьох дітей і мешкає в Коломиї.

«Мені хотілося служити...» — зауважує Андрій, який у важкий для України час, не вагаючись, обрав шлях захисника. Все, що відбувалося в нашій країні з початком російської агресії в 2014 році, непокоїло і не давало йому спокійно жити. Тому вже на початку 2015-го він сам прийшов до військомату.

— Я пішов у 14-ту окрему механізовану бригаду у Володимир-Волинський в лютому 2015 року як кулеметник. Спочатку був вишкіл на полігонах у Рівненській, Миколаївській та Дніпропетровській областях і влітку того ж року — перша відправка на схід, під Маріуполь до селища Новоселівка, міста Докучаєвська, — розповідає Андрій Бортник, який отримав позивний Депутат за свою небайдужість до політичних подій і власну думку щодо них.

Уже через кілька місяців служби молодого бійця перевели в 24-ту окрему механізовану бри-

Фото з архіву Андрія БОРТНИКА

«Мені хотілося служити Батьківщині», — каже волинянин.

Фронтний прапор Андрія Бортника.

гаду, яка з 2017 року носить ім'я короля Данила Галицького. Там він у складі кулеметного взводу першого батальйону бригади став учасником військових навчань у Міжнародному центрі миротворчості та безпеки «Яворівський полігон». Військовослужбовці відпрацьовували стрільбу з ручних протитанкових гранатометів, кулеметів та стрілецької зброї під керівництвом інструкторів із Канади та США.

Майже два роки Андрій прослужив у 24-й бригаді, тримав оборону біля населених пунктів Кримське та Попасна на Луганщині.

Вдруге на контрактну службу хлопець пішов у лютому 2019 року в 14-ту окрему механізовану бригаду імені князя Романа Великого, у складі якої він із кінця липня цього року перебуває в зоні проведення ООС.

— Хотів бути водієм, і зараз

Майже два роки Андрій прослужив у 24-й бригаді, тримав оборону біля населених пунктів Кримське та Попасна на Луганщині.

НОВИНИ КРАЮ

ФОТО ВОЛИНСЬКОГО ОУЛМГ

Ще одна жертва незаконного полювання.

У ЛІСІ ЗНАЙШЛИ ВБИТОГО БРАКОНЬЄРАМИ ЛОСЯ

Тушу червонокнижної тварини виявили працівники єгерської служби ДП «Любешівське ЛМГ»

Світлана ДУМСЬКА

Лось загинув, очевидно, від кульового поранення на території польових угідь між селами Велика та Мала Глуша на Любешівщині, що в підпорядкуванні Українського товариства мисливців та рибалок. За фактом справи триває розслідування.

Нагадаємо, що це не перший випадок такого браконьєрства — вбивства лосів, який фіксують працівники єгерської служби чи державної лісової охорони ДП «Любешівське ЛМГ» під час рейдів. Усі вони відбулися на території УТМР. І нинішньої осені, зокрема 18 жовтня, втікаючи від браконьєрів, поранена тварина забігла на приватне подвір'я до людей у селі Судче. Тут і загинула через поранення, не сумісні із життям. За таке криваве вбивство має бути справедливе покарання. ■

МОЛОДИЙ ЧОЛОВІК НЕ ПОВЕРНУВСЯ ДОДОМУ

На Любешівщині шукають 37-річного жителя села Люб'язь

Сергій ХВИЩУК

Андрій Петрович Іванісік ще 24 жовтня пішов із дому та не повернувся. Про зникнення повідомила його сестра Наталія Крисько. Як інформує газета «Нове життя», чоловік жив у селі Люб'язь разом із матір'ю. Виходячи з дому, рідко брав із собою телефон. Того трагічного дня також не взяв.

Зниклий часто ходив рибалити на озеро. Тож саме там його взялися шукати. Поліцейські та місцеві жителі обнищпорили місцевість навколо водойми, а тралом прочесали дно. Наразі пошуки не дали результату. Як розповіла спеціалістка сектору комунікацій ГУНП у Волинській області Анна Павловська, поліція проводить комплекс заходів, щоб з'ясувати, куди зник чоловік. ■

НА ТІЛІ ЖІНКИ БУЛИ ЧИСЛЕННІ ТРАВМИ ТА КОЛОТІ РАНИ

Жахливе вбивство трапилося в селі Залізниця на Любешівщині

Ольга БУЗЛУК

До поліції повідомлення надійшло 15 листопада близько 23-ї години: заявник розповів, що за місцем проживання виявлено без ознак життя 38-літню місцеву мешканку. На її тілі були численні травми та колоті рани. Поліцейські з місця події вилучили ряд речових доказів по справі, зокрема молотки та ніж, і одразу розпочали пошуки особи чи осіб, які могли вчинити таку звірчу розправу.

— Уже через кілька годин, провівши ряд оперативно-розшукових заходів і слідчих дій, працівники управління карного розшуку Головного управління Національної поліції у Волинській області та Любешівського відділення у співпраці зі слідчими встановили причетність до злочину одного з мешканців Рівненської області. Попередньо відомо, що він знав потерпілу і міг вчинити вбивство з корисливих мотивів. 16 листопада зловмисника затримали. Вирішується питання про оголошення йому підозри за статтею 115 Кримінального кодексу України та обрання запобіжного заходу, — повідомив начальник поліції Волині Юрій Крошко. ■

■ Біда

У ДТП ЗАГИНУВ ОБРАНЕЦЬ ЛЮБЕШІВСЬКОЇ ГРОМАДИ

Аварія трапилася близько полудня на дорозі Ковель — Київ в селі Оконськ на Маневиччині

Тарас СТЕПАНЮК

Як повідомили в Головному управлінні Національної поліції України у Волинській області, водій «Фольксвагена» зіткнувся з фурию. Останньою керував житель Камінь-Каширського району.

Внаслідок дорожньо-транспортної пригоди водій легковика загинув. На місці працювала слідчо-оперативна група. Правоохоронці вивчають обставини трагедії.

ФОТО ГУНПУ У ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Пізніше з'ясувалося, що в ДТП загинув депутат сьомого скликання Любешівської селищної ради Валентин Штельмах. ■

■ АртБарикада

Фото зі сторінки Kateryna Petrovych Iurchuk у фейсбуці.

Портрет поета на стіні – лише частина великої композиції.

У Володимирі «оселився» Василь Стус

«Треба робити так, щоб у людей не були на першому місці думки, як купити ковбасу і скільки коштує морозиво...»

Алла ЛІСОВА

Днями небаждужих людей вразила поява у княжому місті нового муралу. На вулиці Драгоманова, поблизу центру, з'явився оригінальний артоб'єкт — зображення українського поета-дисидента та політ'язня Василя Стуса.

Портрет створили місцеві художники Павло Юрчук та Сергій Микита, які вчать малювати юне покоління в місцевій художній школі. Спочатку про цей витвір як просвітницький написала на своїй сторінці у фейсбуці директорка закладу Катерина Юрчук: «Життя під час COVID вимагає нових сучасних методів виховного процесу. Стріт-арт є одним із них. Цікаво, всі знають Василя Стуса?!»

Це запитання я також поставила одному з авторів муралу Павлові Юрчку, уточнюючи, кому належить ідея заповнити сірачню в буквальному розумінні цього слова (стіна з плит була саме

її частин малюнком із сонцем, квітами й пташкою... Вийшло яскраво й оптимістично. Тоді мерія заплатила за це кошти. Тепер Павло й Сергій, домовившись із власником приватної території, вирішили створити щось «своє» — не поспіхом, а вдумливо, вкладаючи частинку душі, щоб ніхто не підганяв і не тиснув. Правда, були такі «доброчинці», які висловлювали претензії, чому не проводилося громадське обговорення і т. ін.

Якщо десь купи сміття або якогось непотребу, якщо на старовинних вулицях, які дишають історією, непривабливі паркани — даруйте, чомусь це нікого не хвилює. А якщо знаходяться ентузіасти, які хочуть облагородити місто, — то зась... Шкода, що не всі це розуміють. До речі, цього разу митці на спеціальні аерозольні фарби, ґрунтовку та інші матеріали витратили майже три тисячі гривень.

Коли наприкінці бесіди я попросила Павла розповісти

«Життя під час COVID вимагає нових сучасних методів виховного процесу. Стріт-арт є одним із них. Цікаво, всі знають Василя Стуса?!»

такого кольору) портретом видатного українця.

— Ідея визрівала давно. Ми з колегою Сергієм Микитою намалювали лише два елементи з кількох, десь відсотків 30–40 від великої композиції. На стіні розміром приблизно два на п'ять метрів мають бути зображені портрети діячів культури. В цілому все «полотно» об'єднається однією великою ідеєю. Її суть: аби духовність перемагала культ ковбаси. Це — як істина. Щоб люди насамперед думали про вартісне, а не про те, як купити ковбасу і скільки коштує морозиво...

А ще Павло додав, що його дружина в 2010 році «захщила курсову по Стусу».

Біля цієї стіни на вулиці Драгоманова два талановиті художники працювали вже влітку, прикрасивши одну з

про себе, він скромно мовив: «Працюю у різних техніках і різними матеріалами. Пишу портрети. Мав кілька персональних виставок. Служив в АТО. Після поранення звільнився з армії. Видужавши, проводив заняття з арттерапії для поранених побратимів. Зараз працюю викладачем».

Павло Юрчук презентував свої творчі роботи не лише в рідному місті, а й у Луцьку, Рівному, Мукачеві. Одна з його останніх виставок під назвою «Ледь абстрактне і трохи військове» знайомила відвідувачів із художником, який пройшов не лише малярські майстерні, а й бойові випробування на Сході України. Про пережите ним там розповість навіть одна картина — «Погляд війни». А про інші полотна — в нашій майбутній публікації. ■

■ Побачення з Волинню

Анатолій Яльницький усвідомлює, що дорога у Стенжаричі — «гаряча точка».

«Садочок, слава Богу, не газифікований»

На окраїні Володимир-Волинського району простяглося село, де є газ, але палять дровами; люди там гордяться, що 2014-го їхні сини не ховалися від війни, і нарікають, що рідко ходить автобус до Володимира

Оксана КОВАЛЕНКО

«КОЛИСЬ НАВІТЬ ІНОЗЕМЦІ НА ПОЛЮВАННЯ СЮДИ ПРИЇЗДЖАЛИ»

У село ми з водієм не в'їжджаємо, а, можна сказати, прокрадаємося: диктує умови уся в ямах дорога. Нас зустрічає Анатолій Яльницький, виконувач обов'язків старости Стенжаричівського старо-стинського округу Устилузької міської ради. На центральній вулиці малолюдно: тільки школярі під керівництвом учителя фізкультури прибирають листя біля обеліска Слави. Анатолій Яльницький окидає їх шпортання оком господаря і питає, чи бачили ми, як красиво вони з односельчанами розфарбували знак «Стенжаричі». Сам він із Шацького району, але як приїхав сюди з дружиною 30 років тому за розподілом, так і залишився. Був головним інженером у колгоспі, а потім став головою. Про село розповідає короткими реченнями і двічі згадає дорогу.

— У нас тут туристичну зону можна робити! В нас же ліси! Колись навіть іноземці на полювання, на відстріл кабанів приїздили. Аби дорога була... Умови для життя є. Мешкає в селі близько 600 людей. Частина на курниках працює (птахофабриці), інші — у фермерських господарствах, ну і в Польщі: бо ж тут Устилуг — і зразу митниця. З десяток наших там. А сади які в нас! Яблуні! Молоді! — останнє слово, вочевидь, спонукає пана Анатолія згадати ще й про іншу молодь: — А подивіться, які у нас школа, дитсадок! Якби ще дорога...

Далі з уст Анатолія Яльницького лунає дивна, як на

Знак на в'їзді у село оформляли дружною командою.

вуха міського жителя, фраза: «Садочок, слава Богу, не газифікований». Слава Богу? Реагує на подив: «Ліс же є. За рік самосів такий виростає — є чим палити, то нащо витрача-

трьох донечок). Ділиться: третю народила після 40, і якимось так збіглося, що й інші жінки в Стенжаричах стали сміливіше народжувати у такому віці. І це дуже гарна традиція, бо ж

«Ви би бачили, які обдаровані у нас дітки. Змалечку видно, що воно талановите!»

ти кошти. Вугілля трохи. Та й усе на місці, не треба далеко їздити».

«ПРИДУМУЙТЕ ДІТЕЙ»

Стенжаричівський дитсадок зустрічає нас веселковим майданчиком. У завідувачки Раїси Киричук замість запланованих 20 хвилин ми залишаємося на годину. Хоча хотілося від неї й зовсім не виходити: її розповідь про малювання стенжаричівців, про клопоти і плани сповнені такою любов'ю до роботи, до односельчан, що виникає думка про Добрий дух села, який не випадково замешкав у такій важливій установі. «Я завжди кажу своїм батькам: «Придумуйте дітей». Бо ж треба, щоб садочок гомонів! Ви би бачили, які обдаровані у нас дітки. Змалечку видно, що воно талановите!» — вона радо розповідає про вихованців і тут же про своїх (чоловіка й

коли прийшла 28 років тому в садок, у ньому було 45 дітей, а тепер 18, і одне крило закладу вже давно пустує. Тут завідувачка дитсадку мислить, як менеджер: мріє, щоб організуватися та відкрити там спортивну залу, аби молоді в селі «було куди подітися». А ще згадає красиве приміщення аптеки, закритої в 1990-х. Жінка переповідає, як тоді ж у Стенжаричі тягнулись з інших районів на сортувальну картопляну станцію або до зерносушилки. У селі був рух. «Зате, — не дає собі довго печалитися, — у нас Будинок культури який гарний! Не такий, як у всіх: діччата всередині так його доглядають!».

«СТЕНЖАРИЧІВСЬКІ ХЛОПЦІ ЙТИ НА ВІЙНУ НЕ ВІДМОВЛЯЛИСЯ»

Одна з двох дівчат — Марія Попіль. Вона у Будинку культури — за головну. Навколо

Марія Попіль розповідає, що фото хлопців розмістили ще й у фейсбуці.

чисто, ошатно й... холодно. Двері-вікна обцяють помінати. Розповідає, що «клубне життя» через той коронавірус, ніби хто вирвав з корінням. Будь-які масові збори обходяться дуже дорого — село хворіє, тож працюють здебільшого онлайн.

— Маємо нові колонки, ноутбук. Щось постійно проводили. Молодь тут дискотеки організує. Як все добре було, то отих стільців у залі на свята ще й не хватало. Ми постійно в червоній зоні, то й не можемо нічого планувати.

Марія Попіль підходить до стенда з фотографіями односельчан, яким довелося воювати на Сході України. Серед них — світліни двох її синів: Романа (1988 року народження), Миколи (1993-го), а ще зятя.

— Сюди як приходять діти, то ми кажемо: «Ось наші герої. Вони ж перші пішли. В 2014-му. Не втекли, не відказалися. Дійсно зупинили ту навалу. От Діма Дужий воював, де аеропорт. От Степан Косінський, може, й довше як три роки був. Іван Недбало, Микола мій. Я пишуся ними. Вони ж пішли дїтьми, такі молоді. І вже стільки пережили. Мій Роман як вернувся, то дуже важко було. Яюсь почула спогад його: «Як бачиш, що на пост заїжджає танк і душить хлопців...» Він уже не такий, як раніше. Але слава Богу! Часто люди не усвідомлюють, як багато віддали війні хлопці.

Марія Попіль відвертається, щоб вгамувати сльози, а потім додає, що її донька

Оксана теж збиралася на Схід як фельдшерка. Але її вже вона не пустила.

«Я ПРО ГРУБКУ МРІЮ»

Оксану Чирак, яка опікується в селі фельдшерсько-акушерським пунктом, нам довелося чекати з міста: аптеки в селі нема, то мусить дбати про найнеобхідніше «місцева медичка». Для цього опитує кожного зі своїх підопічних і регулярно їздить в Устилуг по медикаменти.

— Я знаю, хто що приймає, кому що приписують. Закупляю від тиску, грипу, від астми. Сердечні на перші невідкладні стани. Знеболювальні уколи. Це все я повинна мати. То люди, як їм треба, уже в мене купують. Буває, так беруть, по-різному. Хто як може. В Устилузі в аптеці записують у борг. Бо зараз як те все купити?

Показує на прохання сумку з ліками: «...Тонometr мені Устилуг дав. Він, правда, старенький. Не дуже добре міряє. Але хоч би щось». Оксана Чирак проводить нас приміщенням ФАПу: грубка обладнана на дві кімнати, газ обрізаний, невеличкий обігрівач, у підлозі — яма. Є фізкабінет, але хто прийде на інгаляцію у таке холодне приміщення? Молода жінка, яка тут сама прибирає й палить, звично одягає білий халат і додає: «Я про грубку мрію, щоб тепло було». Вона опікується ще й сусіднім селом Турівкою (там мешкає приблизно 100 людей). Їздить туди велосипедом раз на тиждень. У сільраді Оксану Чирак заспокоюють тим, що технічна документація на

капітальний ремонт її «офісу» вже готова.

«АБИ БОГ ДАВ ЗДОРОВ'Я, А МОРКВА-КАРТОПЛЯ-БУРАК Є»

На стенжаричівських теренах поспілкувалися ще з однією мешканкою, пані Світланою, яка особливо знайомитися не бажала, але наболілим поділилася. На запитання «Як вам тут живеться?» жінка, спритненько підпушуючи не по-осінньому пишні кушчики кропу, порівнює життя за пенсію у 2000 гривень, і тих, хто при посадах. При цьому промовисто зводить погляд догори, приказуючи, що хай би спробували на 70 тисяч на рік, а не на місяць. Потому заради справедливості все ж додала, що живе не на одну пенсію, бо має щось і з землі: «Картошка, бурак, цибуля, часник — всьо своє. Курей нема — лисиці полі. 17 штук! То плакала аж. Ліс же, то й по городі ходять». Обіч її хати, обійнятої розкішними чорнобривцями, будинок наче з іншого світу: з вікна без шибки під вітром майорить світла фіранка. Ніби прапор на знак перемир'я. Пані Світлана дивиться, як фотографую те сумне диво, й зітхає: «Пустка». Таких у селі набереться близько 70. Разом з Анатолієм Яльницьким вони прикидають, що якби частіше їздив автобус до Володимира (замість двох разів хоч би через 2–3 години), то, може, було б інакше. Ну і якби дорога. На прощання жінка бадьорить себе й нас: «Аби Бог дав здоров'я, а морква-картопля-бурак є, то буде борщ і салат». ■

Завідувачка дитсадка Раїса Киричук з вихователькою Ганною Цицорою хваляться своїми «маленькими талантами».

НОВИНИ КРАЮ

ЦВК ОПУБЛІКУВАЛА ДАНІ ПРО СКЛАД ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ

У ній працюватиме 42 депутати з шести політичних партій, які подолали прохідний бар'єр

Оксана КОВАЛЕНКО

Найбільше обранців у місцевій раді матиме партія «За майбутнє» — 11. По 7 депутатів представлятимуть три політичні сили: «Європейську Солідарність», «Батьківщину» та «Слугу народу». А ще дві виборили право мати у райраді по 5 депутатських мандатів. Мова про ВО «Свобода» та про «Силу і Честь». ■

У НОВОВОЛИНСЬКІЙ ЛІКАРНІ З'ЯВИТЬСЯ КИСНЕВА СТАНЦІЯ

Будівництво медичного пункту обцяють завершити до кінця грудня

Лілія БОЙКО

Тимчасовий виконувач обов'язків директора Нововолинської центральної міської лікарні Андрій Сторонський зазначив, що для цього вже навіть готова проектно-кошторисна документація, яка найближчим часом пройде експертизу. А потім розпочнуть перемовини з підрядником, який встановить кисневу бочку на 5 тисяч літрів. Загалом на проєкт витратять майже три мільйони гривень.

— Орієнтовно цей процес плануємо завершити до кінця грудня поточного року. 25 кисневих точок буде підведено до інфекційного відділення, а також кисень централізовано постачатиметься у реанімацію і приймальне відділення екстреної допомоги, у якому за необхідності плануємо відкрити 8 реанімаційних ліжок. Таким чином, реанімація розшириться до 16 місць», — зазначив Сторонський.

Окрім встановлення кисневої станції, повідомляють також про можливе відкриття додаткових 20 ліжок на базі неврологічного відділення, де лікуватимуть хворих із нескладним перебігом коронавірусу. ■

СУД ПРИЙНЯВ РІШЕННЯ НА КОРИСТЬ СУСВАЛЬСЬКОЇ РЕЛІГІЙНОЇ ГРОМАДИ, ЩО ПРИЄДНАЛАСЯ ДО ПЦУ

Володимир-Волинський міський суд не задовольнив позов парафіян Московського патріархату, які опротестували церковну перереєстрацію громади

Олена КАЛЕНЮК

Прихильники УПЦ (МП) позивалися до Волинської облдержадміністрації та обласного управління культури, з питань релігій та національностей з вимогою скасувати рішення щодо перереєстрації громади села Сусваль Володимир-Волинського району як такої, що приєдналася до Православної церкви України (ПЦУ). Як інформує інтернет-видання «Буг», Володимир-Волинський міський суд не задовольнив цей позов. Таким чином, релігійна громада цього села залишається під патронатом ПЦУ.

Конфлікт на релігійному ґрунті у Сусвалі виник після того, як 3 березня 2019 року частина парафіян вирішила приєднатися до ПЦУ. У січні 2020-го поліції навіть довелося опечатувати місцевий храм. Правоохоронці пояснювали тоді, що люди мають розібратися в судовому порядку, кому він належить. ■

ВОЛОДИМИРСЬКІ ЛІСІВНИКИ ЗРОБИЛИ ПЕРШИЙ КРОК ДО ПОЯВИ МАЙБУТНЬОЇ ДІБРОВИ

Шанувальники природи зібрали 3000 кілограмів жолудів, аби виростити 300 тисяч саджанців дуба

Лілія БОЙКО

До важливої місії долучили учнів шкільних лісництв. Усі разом природолюби взяли сім'яли жолудів з жолудем, бо саме восени насіння цього дерева проростає і розвивається швидше. Трудитися будуть, поки не засадять майже пів гектара території Павлівського лісництва. Навесні завдяки цьому з'явиться достатньо, як кажуть фахівці, посадкового матеріалу.

Тож, коли останній жолудь опиниться у ґрунті, залишиться тільки чекати потепління. ■

■ Резонанс

Волинськими містами керуватимуть аж 3 Поліщуки

В області з 11 міських громад 25 жовтня було обрано 10 голів. У Луцьку мера визначили у другому турі, який відбувся минулої неділі

Ірина ПАСІЧНИК

Більшість — семеро — представники партії «За майбутнє», троє — самовисуванці, один — від команди «Слуга народу». Лише четверо чинних голів отримали довіру своїх виборців: Віктор Годик — очільник Горохівської, Роман Ющук — Любомльської, В'ячеслав Поліщук — Рожищенської та Віктор Поліщук — Устилузької громад.

В інших містах виборці змінили градоначальників, які у переважній більшості були політичними «довгожителами». Валентину Залевську, яка керувала Берестечком із 2015 року, замінив очільник СФГ «П'ятиця» Ігор Грудзевич. У Ківерцях Володимира Жгутова, який перебував на посаді протягом 14 літ, переміг нинішній Тростянецький сільський голова Олександр Ковальчук. У Каміні-Каширському Василь Бондар, відбувши три каденції, цього разу не балотувався, а його крісло займе представник президентської партії, очільник відділу освіти, молоді та спорту райдержадміністрації Віктор Пась. Олега Кіндера, який протягом десятиліття був мером Ковеля, виборці відправили аж на п'яту позицію, віддавши лідерство журналісту Ігорю Чайці. Очільники Нововолинська Віктор Сапожников і Володимира-Волинського Петро Саганюк, котрі обіймали посади з 1998 року, не змогли довести ефективність свого перебування у владі. Тож на їхні місця прийшли представники партії «За майбутнє», друзі народного депутата Ігоря Гузя Борис Карпус та Ігор Пальонка.

ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКА МІСЬКА ГРОМАДА

Ігор ПАЛЬОНКА

Народився 4 жовтня 1979 року, безпартійний. Одружений, має сина і доньку. Навчався у Володимир-Волинському сільськогосподарському технікумі, потім у Львівському державному аграрному університеті. Здобув спеціальність інженера-механіка. Працював на посаді начальника Володимир-Волинської ЖЕК № 1. У листопаді 2010 року очолював Зарічанську сільську раду, а в жовтні 2017-го — обраний головою ОТГ.

Кандидат обіцяє розробити програму ремонту вулиць на п'ять років, реконструювати центральну площу. Ігор Пальонка планує впустити місцевий бізнес на ринок надання послуг із благоустрою — прибирання територій, збирання та вивезення сміття, а також подумати над облаштуванням сортувальної станції.

Одним із пріоритетних напрямків вважає переведення багатоквартирних будинків на систему індивідуального опалення та встановлення індивідуальних теплових пунктів, реалізація різноманітних проєктів, у тому числі із залученням грантів для термомодернізації і поліпшення житлових умов. Вважає, що місцева влада має долучитися до реалізації медичної реформи, соціального захисту, зокрема ветеранів АТО/ООС та дітей з інвалідністю, до освітніх програм, у тому числі тих, що стосуються поліпшення матеріально-технічної бази загальноосвітніх закладів, забезпечення їх мультимедійними та інтерактивними комплексами, термомодернізації, утеплення та оздоблення фасадів, збереження надбавок та премій для вчителів, а також створення системи преміювання школярів

і педагогів за високі досягнення у вивченні та викладанні шкільних предметів.

Новообраний мер хоче розвивати рекреаційні зони, зокрема, поєднати велосипедною доріжкою парк на Риловиці зі «Слов'янським» та «Княжим», що у Заріччі. Вважає за необхідне зацікавити туристів, зберегти і популяризувати місцеві пам'ятки, відновити комплекс «Вали Городища», частково реконструювати оборонні конструкції, створити сучасний музейний простір всередині валів. Відродити фестивалі «Княжий» і «Володимир», доповнивши культурне життя й іншими яскравими заходами. Ігор

«Лише четверо чинних голів отримали довіру своїх виборців. В інших містах змінили градоначальників, які у переважній більшості були політичними «довгожителами».

Пальонка розуміє, що без появи надійних інвесторів місто не розвиватиметься, тож і працювати з ними планує на рівні партнерства.

НОВОВОЛИНСЬКА МІСЬКА ГРОМАДА

Борис КАРПУС

Народився 1 жовтня 1983 року, безпартійний. Одружений, виховує двох дітей. Навчався у Тернопільській академії народного господарства, здобув диплом магістра за спеціальністю «Економіка підприємств».

У 22-літньому віці він уперше став міським депутатом, 4 роки очолював Нововолинське управління інвестицій, стільки ж працював у податковій, а ще стільки ж розвивав фермерське господарство. Із гордістю зізнається, що посадив 30 тисяч дерев. Упродовж року навчався стратегічному плануванню у Польщі — в університеті Марії Кюрі-Складовської, вивчав досвід інших країн.

Одне з головних завдань на посаді мера — зробити місто нетерпимим до злочинності. Вважає, що це реально виконати завдяки впровадженню високоефективної та якісної системи відеоспостереження, освітлення цілого міста, всебічному сприянні поліції. На його думку, доцільно створити муніципальну інспекцію та надати підтримку громадським формуванням, що співпрацюють із правоохоронними органами. У програмі також передбачено спрощення переходу на автономне опалення, допомогу ОСББ та ремонт доріг. Борис Карпус планує створення спортив-

Час звикати до нової карти Волині з чотирма районами.

годження співпраці з народними депутатами, встановлення прозорих та доступних умов для будівництва житла, соціальних і культурних об'єктів. Програма підтримки місцевих виробників та підприємств дасть можливість людям розвивати власний бізнес, створювати робочі місця, а відтак — наповнювати місцевий бюджет. Ігор Чайка планує скласти «рейтинг доріг» за якістю асфальтного покриття, що забезпечить черговість капітальних та поточних ремонтів. Він прагне забезпечити зручне транспортне сполучення Ковеля з усіма населеними пунктами ОТГ, облаштувати зупинки. Міський голова обіцяє справедливі тарифи на послуги комунальних підприємств та запровадження комплексних проєктів з енергоефективності. Ігор Чайка стимулюватиме створення ОСББ, а також вивчення думки людей щодо розвитку прибудинкових територій. Його «Безпечна громада» передбачає камери відеоспостереження в громадських місцях, а також створення муніципальної міліції і громадських патрулів. Політик гарантує вирішення проблеми полігону тимчасових побутових відходів, сортування сміття для подальшої переробки, централізований збір непотребу на сільських територіях. Хочє запровадити щорічний безкоштовний медичний огляд для пільгових категорій жителів ОТГ. Обіцяє стипендії для переможців обласних та всеукраїнських олімпіад і спортивних змагань. Новообраний мер має в планах створити інформаційно-туристичний центр Ковеля, поновити книжкові фонди бібліотек.

ЛУЦЬКА МІСЬКА ГРОМАДА

Ігор ПОЛІЩУК

Народився 1 липня 1988 року, член партії «За майбутнє». Неодружений. У 2010-му закінчив Київський національний університет внутрішніх справ, а у 2013-му — Юридичну академію України імені Ярослава Мудрого за спеціальністю «Правознавство». Працював помічником адвоката, на посадах юрисконсульта, у 2017-му був секретарем Луцької міськради, а потім радником міського голови.

У планах новообраного мера — реконструкція парків, площ, проспектів та вулиць, очисних споруд «Луцькводоканалу», мосту на вулиці Шевченка та будівництво нового — через річку Стир у районі Яровиці. Модернізація та заміна мереж водо- і теплопостачання для максимально якісного надання комунальних послуг. Ігор Поліщук обіцяє здійснити капітальний ремонт прибудинкових територій та вулиць у секторі приватної житлової забудови, визначити чіткі правила гармонійної забудови міста. Ініціатива «Луцьк без маршруток» передбачає заміну транспорту на сучасні екологічні тролейбуси та комфортні автобуси. Крім того, хоче осучаснити зупинки із встановленням на них нових розумних систем.

Політик вважає за необхідне інвестувати у медичну галузь міста, освіту, культуру. Серед його пріоритетів — будівництво загальноосвітньої школи № 13 та капітальна реконструкція дитячого садочка № 15, закладення п'яти нових скверів та 25 штучних полів із поліуретановим покриттям. Розбудова існуючої спортивної інфраструктури, зокрема продовження робіт у ДЮСШ № 3 та спортивній школі на вулиці Володимирській. Потужна підтримка спортсменів.

Гарантує новообраний мер і забезпечення потреб об'єднаних громад, що приєднались до Луцька, на рівних умовах із містом.

Ну що, вибір зроблено. Міським головам бажано успішної реалізації виборчих програм. А нам, волинянам, — не розчаруватися у виборі. ■

них комплексів біля кожної школи, реконструкцію міського парку та озера, контроль екологічної ситуації. Новообраний мер переконаний, що потребує вирішення проблема безпритульних тварин. У його програмі дій передбачено залучення інвестицій для створення нових робочих місць. Окремо політик говорить і про необхідність реалізації концепції Smart-city («розумне місто») — впровадження сучасних технологій у розвитку населеного пункту, що спростить життя мешканцям та зробить владу доступною і відкритою для людей.

КОВЕЛЬСЬКА МІСЬКА ГРОМАДА

Ігор ЧАЙКА

Народився 16 грудня 1964 року, безпартійний, одружений, має двох дітей. Навчався на факультеті журналістики Львівського державного університету імені Івана Франка. З 1991-го працював редактором Телевізійного центру «Ковель» (ТЦК), потім завідувачем кореспондентського пункту у філії НСТУ «Регіональна дирекція UA: Волинь», а з квітня 2018-го — кореспондентом. Лауреат журналістського конкурсу «Професіонал» (2003) та обласної премії імені репортера Олексія Левкова. Був депутатом Ковельської міської ради VI каденції (2010–2015).

У передвиборчу програму Ігор Чайка заклав десять пріоритетів для розвитку громади. Найперше виступає проти корупції, побороти яку допоможе відкритість влади, звітність голови та депутатів. Залученню інвестицій сприятиме створення Стратегії розвитку ОТГ, пропонує нала-

■ Добро рятує

«Скільки житиму, стільки й молитимусь за тебе і твоїх рідних, синочку...»

У минулому номері «Газети Волинь» ми розповідали, як завдяки людському милосердю, а також співпраці лікарів Ковельського МТМО та Маневицької ЦРЛ хворій жінці, яка 12 років була «заручницею» гемодіалізу, пересадили нирку трагічно загиблого юнака. «Схиляємо голови перед його мамою за благородний жертвований вчинок», — так відгукнулися на публікацію читачі. Цікавило їх також, як почувалася пацієнтка після трансплантації

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

Влітку цього року Ірина Лозовик і не сподівалася, що їй вдасться визволитися з гемодіалізного полону.

«КОЛИСЬ У ЦІЙ ЛІКАРНІ БУЛА ПРАКТИКАНТКОЮ»

Аби хоч одним оком зазирнути у відділення реанімації і здалеку поспілкуватися з Іриною Лозовик, яка зникає жити зі здоровою ниркою, довелося екіпіруватися у стерильний костюм. У час пандемії вимоги безпеки в лікарні посилені. Карантинні обмеження у зв'язку з поширенням коронавірусної інфекції ускладнюють життя всім, а медикам і поготів. Але у Ковельському МТМО, незважаючи на це, лікарі щоденно рятують людські життя, демонструючи вищий професійний пілотаж.

— Пацієнтку, якій пересадили орган від посмертного донора, побачите. А от хірурги, анестезіологи зараз дати інтерв'ю не зможуть, бо вони в операційній. І знову це не рядове хірургічне втручання. Сьогодні наші фахівці лапароскопічно, менш травматичним методом — без розтину, видаляють чоловікові нирки, які через хворобу давно не функ-

ціонують і стали вогнищем небезпеки в організмі. Тому операція є невідкладною. Пацієнт і далі перебуватиме на діалізі, поки йому не буде проведено трансплантацію, — каже генеральний директор Ковельського МТМО Валентин Вітер, даючи дозвіл на відвідання відділення анестезіології й інтенсивної терапії.

Ірина Лозовик охоче погоджується поспілкуватися, єдине прохання — не фотографувати її зараз: «Дайте день-два, щоб на ноги стати». Розповідає, що вже пробувала зводитися, адже сама — медик, тож розуміє, як проходить процес відновлення після хірургічного втручання.

— Ковельська лікарня і саме місто для мене не чужі. Тут колись навчалася у ме-

дичному училищі, в цьому колективі проходила практику. Вчора прийшла медсестра, дивлюсь — а то моя колишня однокурсниця! А родом я із села Лісове Маневицького району, тому на роботу згодом влаштувалася у свою районну лікарню, в дитячому відділенні працювала, поки була здоровою. Звідки взялася ця біда з нирками, досі не знаю. У 33 раптово підвищився тиск, збила його медикаментами, але почувалася погано. А через якийсь час діагностували гломерулонефрит, який не піддавався лікуванню. Потім — інвалідність і повна залежність від гемодіалізу, сеанси треба було проходити тричі на тиждень. 9 років доводилося добиратися більш як за 100 кілометрів на «штучну нирку» до

Луцька, поки таке відділення не відкрили ближче дому. Усе життя зводилося до цих процедур, — з гіркотою згадувала жінка.

«І МАМА ХОТІЛА ВІДДАТИ МЕНІ НИРКУ, І ДЯДЬКО, АЛЕ... НЕ СУДИЛОСЯ»

Того дня, коли ми бесідували, Ірина ще не знала, чий орган їй трансплантували. Вранці зателефонували з Ковельського МТМО, попросили приїхати. І все закрутилося так швидко — аналізи, обсте-

« В Ковельському МТМО це була 16-та трансплантація нирки. Унікальність операції полягала в тому, що вона відбулася завдяки співпраці адміністрацій та спеціалістів двох районних лікарень. »

ження, «прощальний» діаліз, крапельниця і... операційна. Прийшла до тям і почула слова хірурга, що нирка в її організмі запрацювала.

— Я у січні цього року стала в чергу на трансплантацію в Ковелі. Раніше знала, що персадки в Україні треба ждати довго, тому й не сподівалася на таку оперативність, — не могла повірити в диво наша співрозмовниця. — Коли їздила до Києва, мала надію, а потім її втратила. Спочатку мама хотіла мені віддати свою нирку, але не змогла за станом здоров'я. Дві сестри і тато згоріли від раку. Таке пережити було тяжко. Потім дядько зголосився стати донором — і знов не судилося, він теж раптово помер. І я змірилася: думала, як Бог дасть — так і буде.

В Ковельському МТМО це була 16-та трансплантація нирки. Унікальність операції полягала в тому, що вона відбулася завдяки співпраці

адміністрацій та спеціалістів двох районних лікарень. Донором став пацієнт Маневицької ЦРЛ, який унаслідок аварії отримав важкі травми. Після констатації смерті мозку рідні юнака підписали згоду на забір однієї нирки. Орган вилучили спеціалісти Ковельського МТМО, екстрено доставили його у свій склад, де бригада лікарів, до складу якої входили Олександр Голуб, Андрій Павлусик, Іван Петрук, Олег Гузій, Тетяна Приходько, успішно провела трансплантацію.

Про своїх рятівників Ірина Лозовик говорила з безмежною вдячністю. Але ще більше зворушення і хвилювання було чути в її голосі згодом, коли вона з інтернет-новин довідалася про свого донора і милосердя його мами.

— Не могла заснути, лежала й шептала: «Скільки житиму, стільки й молитимусь за тебе, синочку, і за здоров'я твоїх рідних...». Намагаюся з Божою допомогою швидше набратися сил, аби надалі все робити за двох. Уже самостійно ходжу. Мене перевели у відділення трансплантології. Лікарі кажуть, що потрібно набратися терпіння, адже організм після 12 років функціонування на діалізі перебудується поступово. Щодня провідує старший син Віталій, приїжджає з Вараша, а молодший разом із батьком за кордоном на заробітках. Щоразу хтось мусив лишатися, боялися, адже стан мій погіршувався, потрібно було мене доглядати. Наші сини — майже ровесники того хлопця. І я оплакую його як рідного. Розділяю горе мами і низько кланяюся усім, хто мене рятував і виходжував, — зі сльозами говорила Ірина, коли цими днями ми їй зателефонували. ■

До кінця року –
ДВІ ГАЗЕТИ
В ОДНІЙ,

але читати стало
ще більше.
Не сумнівайтесь,
кого
передплатувати.
Будьте з нами!

Волинь
Завтра
зустрінемо
разом!

■ Редакційна акція

ЩЕ БІЛЬШЕ ШАНСІВ НА ПОДАРУНОК: новий передплатний сезон — нові акції для читачів

Шановні друзі! Редакція проводить акції для передплатників уже багато років. Участь у них — це чудова можливість не тільки отримати подарунок, а й поспілкуватися і просто скрасити сірі будні та тривоги, яких, на жаль, останнім часом не бракує. Тому, попри все, наші з вами акції триватимуть і далі, навіть розширюватимуться!

« На вас чекають 100 цінних подарунків, серед яких порохотят і мікрохвильовка. »

передплатники беруть участь у двох піврічних «розіграшах». Ті ж, хто випикує газету на термін шість місяців, беруть участь у двох акціях — першого та другого півріччя.

Наголошуємо, що для участі в «розіграші» треба надіслати на адресу редакції документ про передплату або його копію. А якщо у листі ви одразу зазначите свій номер телефону, то це пришвидшить отримання подарунка — у разі, звісно, прихильності до вас фортуни.

А тепер — про згадане «розширення», тобто про нову акцію. Ми її називаємо «супер-передплатник», адже йдеться про тих наших шанувальників, які випикують не лише «Газету

Волинь», а й її «дочок» — «Цікаву газету на вихідні» та «Так ніхто не кохав».

Передплатити такий комплект із трьох видань вигідно із двох причин. По-перше, це значно дешевше, ніж кожну газету окремо. По-друге, для таких читачів передбачено ще більше можливостей отримати подарунок, адже жеребкування для них відбуватиметься 4 рази на рік!

Комплект можна випикувати на три місяці і відповідно у кожному кварталі брати участь в акції. Щоправда, для цього треба буде щоразу надсилати документи про передплату. Якщо ж передплатити комплект одразу на рік, то одна квитанція «гратиме» усі 4 рази. А півріччя — відповідно два.

Отже, комплект із трьох видань — це значно дешевше, значно більше матеріалів для читання і значно більше шансів на подарунок.

Давайте спробуємо!

Передплатний індекс комплекту видань «Газета Волинь», «Цікава газета на вихідні» та «Так ніхто не кохав» — 86772.

■ Уроки пандемії

Із часу наступу COVID-19 минув рік, а про оборону в нас досі не подбали

Про перший випадок захворювання, спричиненого новим коронавірусом у Китаї, стало відомо 17 листопада минулого року. Коли він дістався України, ніхто не знає. Але відомо, що інфекція вже встигла вразити понад 570 тисяч наших співгромадян і темпи її поширення з кожним днем зростають

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

МІНІСТР ЗАНЕДУЖАВ. КАЖУТЬ, КРИСЛО ПІД НИМ ЗАХИТАЛОСЯ

У нашій країні вже стало традицією: керівники Міністерства охорони здоров'я довго на посаді не затримуються, тим більше, якщо є потреба випустити пару невдоволення у суспільстві. От і тепер, коли прокотилася хвиля протестів проти карантину вихідного дня, найпростіше — «покарати винного». Але чи змінить це епідемічну ситуацію?

За попередню добу в Україні зареєстрували 12 496 нових випадків коронавірусної інфекції, госпіталізували 1668 пацієнтів, через ускладнення недуги померло 256 людей — це рекордний показник за час пандемії. Найбільше інфікованих напередодні виявили у Києві (1 213), а також у Дніпропетровській (1 023), Черкаській (800), Київській (774) та Запорізькій (708) областях.

На Волині, як повідомили вчора, кількість інфікованих зросла на 351 особу, з них в обласному центрі — 108, у Луцькому районі — 35, на Ратнівщині — 34, Ковельщині — 32, у Володимир-Волинському районі — 29, Ківерцівському — 28, в інших приріст

На жаль, не у всіх лікарнях, де надають допомогу хворим із ускладненнями коронавірусної інфекції, є належне обладнання і можливості для кисневої терапії.

трохи менший. Дев'ять випадків хвороби завершилося летально, а загалом з початку спостереження коронавірусна інфекція вбила 376 волинян.

На Рівненщині за попередню добу виявлено 308 осіб із COVID-19, у Львівській області — 607. Щотижня спостерігаємо «коронавірусні гойдалки»: у вихідні, коли тестів проводять менше, статистика виглядає благополучнішою, але за день-два цифри стрімко зростають і очільник МОЗ оголошує нові антирекорди.

Нині Максим Степанов проводить брифінги з дому, адже захворів на COVID-19 і перебуває на лікарняному. Нещодавно він поділився з українцями своїми враженнями від лікування. Розповів, що анонімно телефонував до контакт-центру МОЗ, бо декларав із сімейним лікарем не уклав. Після консультації і рекомендацій щодо того, чим збивати температуру та які пігулки обрати від головного болю, міністр оптимістично заявив: «Переконався, що жо-

ден українець не залишиться без допомоги у разі зараження».

Як кажуть, можна було б посміятися, якби не було так сумно. Лікарі й пацієнти в один голос кричать про нестачу кисню для хворих з ускладненнями, а їм розказують казки про консультації телефоном.

Неоднозначно оцінюють експерти й ефективність запровадженого МОЗ карантину вихідного дня, який мав діяти до 30 листопада, але, ймовірно, його продовжать і на грудень. Як відомо, в суботу й неділю не мають права приймати відвідувачів бари, ресторани, кафе, фітнес-центри, басейни, заклади розважальної сфери. За приклад узяли Ізраїль, де кількість хворих завдяки подібним обмеженням знизилася. Але чи можна порівнювати наші країни?

Незважаючи на протести підприємців, парламент не проголосував за відміну нових карантинних обмежень.

«Люди запитують: чому про все необхідне не подбали влітку, коли розбазарювали кошти «коронавірусного фонду»?»

Натомість законотворці хочуть провести позачергове засідання і збирають підписи за звільнення міністра охорони здоров'я Максима Степанова. Ніби від цього комусь стане легше?

«ГОТУЙТЕСЯ ЗАЛИШИТИСЯ БЕЗ КИСНЮ...»

Про це попереджає інфекціоніст, заслужений лікар України Ольга Голубовська на своїй сторінці у Facebook, коментуючи трагічну історію викладачки одного з вишів Житомира Ольги Грабар. Перебуваючи в лікарні, жінка писала меру, іншим посадовим особам, що хворі не мають змоги проходити кисневу терапію, яка для них є єдиним порятунком. Ця молода пацієнтка нещодавно померла від коронавірусної інфекції.

— Критично зростає кількість важких хворих. Збільшилася смертність у молодих. Але у нас у всіх своя думка: школи закривати не можна, карантин вихідного дня не можна, локдаун не можна... тому що економіка... Тоді готуйтеся залишитися без кисню в разі чого... з усіма наслідками, що випливають звідси, — написала Ольга Голубовська. — Вихід один: знизити кількість інфікованих. Іншого не дано.

Такої ж думки і завідувачка

кафедри епідеміології Національного медуніверситету імені Богомольця Ірина Колесникова, яка вважає карантин вихідного дня «тренуванням для населення», щоб згадати, як треба буде поводитися, коли карантин стане жорстким. Нинішні ж обмеження не допоможуть розірвати ланцюжок передачі збудника, адже середній інкубаційний період набагато більший за два дні: він може становити два тижні і навіть більше. Не випадково відомий педіатр Євген Комаровський назвав карантинне нововведення «унікальним способом дискредитувати державу». Сподівається, що такі дії поліпшать епідемічну ситуацію в країні, не доводиться. І посадовці замість того, щоб плекати подібні ілюзії, мали б займатися реальними справами.

Раніше у Міністерстві охорони здоров'я планували до середини листопада забезпечити медичним киснем не менше 25 тисяч ліжок у регіонах. Всього ж у планах — обладнати 40 тисяч кисневих точок. Уряд виділив на це майже 900 млн гривень. Однак виконати обіцяне ніяк не вдається. На прикладі волинських медичних закладів, які надають допомогу хворим із COVID-19, бачимо, наскільки складно вирішувати цю проблему.

Не реально і до кінця листопада закупити обіцяні міністром охорони здоров'я Максимом Степановим 22 тисячі кисневих концентраторів для забезпечення потреб у лікуванні COVID-19. А хворі ждати не можуть. Люди запитують: чому про все необхідне не подбали влітку, коли розбазарювали кошти «коронавірусного фонду»?

І нікого не заспокоює те, що на позачерговому засіданні уряду прийняти постанову про виділення коштів на облаштування мобільних шпиталів у Києві, Одесі та Краматорську. COVID-19, на жаль, на постанови і рішення не зважає. ■

■ Добра справа

Лікарі амбулаторій отримали ще 7 нових автомобілів

Вручення транспортних засобів відбулося позавчора за участю медиків, представників Світового банку та органів місцевої влади

Олена ВОЛИНЕЦЬ,
Роксолана ВИШНЕВИЧ

Ключі від них передав голова Волинської облдержадміністрації Юрій Погуляйко. Як повідомляє управління інформаційної політики ОДА, нові сучасні автомобілі, призначені для доїзду сімейних лікарів до пацієнтів, закуплено за кошти, які виділені в рамках співфінансування місцевими бюджетами субпроєкту Світового банку «Вдосконалення медичної допомоги хворим із хворобами системи кровообігу у Волинській області». Загальна вартість транспортних засобів — 3,6 мільйона гривень.

Автомобілі придбані для тих районів, які виділили кошти на співфінансування зазначеного субпроєкту у цьому році. Відтак по 2 машини поїдуть на Горохівщину та в місто Нововолинськ, ще по одній отримають амбулаторії у Ківерцівському, Луцькому і Турійському районах. Загалом на Волині в рамках проєкту Світового банку реконструюють 32 амбулаторії, кожна з яких має бути забезпечена автотранспортом. 23 автомобілі були вже закуплені у 2018 році в рамках проєкту, ще 2 придбали самостійно місцеві громади. Нині усі вони успішно слугують для доїзду сімейних лікарів до пацієнтів.

Вітаючи присутніх та бажаючи усім міцного здоров'я, голова облдержадміністрації Юрій Погуляйко зазначив:

— Сьогодні не лише українці, але й увесь світ зрозумів, що лікар — це головна й достойна професія. І робота цих фахівців повинна бути гідно оплачена. Дякую усім за працю. Велика подяка Світовому банку за те, що бере участь у розвитку Волинського краю та нашої медицини.

Головний лікар комунального некомерційного підприємства «Нововолинський Центр первинної медико-санітарної допомоги», яке отримало два автомобілі Renault DUSTER, Ольга Попіка не при-

Такі позашляховики полегшать роботу медиків.

«Загальна вартість транспортних засобів — 3,6 мільйона гривень.»

ховує задоволення, адже тепер ці позашляховики значно полегшать роботу сімейних лікарів та лікарів-педіатрів. Особливо вони потрібні для доставки аналізів у центральну амбулаторію з інших, які розміщені у віддалених районах шахтарського міста. Також віждатимуть додому до лежачих пацієнтів, осіб з інвалідністю чи хворих поважного віку,

на патронаж новонароджених дітей. А ще зможуть цими авто доставляти членів МСЕК чи вузьких спеціалістів до місця проживання інвалідів.

Досі у розпорядженні установи була одна стара автівка, якою добиралися до хворих робити ПЛР-тести на коронавірус, також щодня у вірусологічну амбулаторію в Луцьк відвозили аналізи. ■

■ У номер!

Унікальний бурштин намагалися переправити до Перської затоки

Служба безпеки України викрила канал контрабанди сонячного каміння до однієї з країн Близького Сходу

Мирослава КОЗЮПА

Оборудку організували мешканці Рівненщини. Вони скуповували незаконно видобутий янтар у північних районах області та систематично експортували його з України. Зловмисників викрили «на гарячому»: один із них намагався вивезти через аеропорт «Бориспіль» 18 рідкісних експонатів бурштину-сирцю. Деякі важать понад 700 грамів. Орієнтовна вартість виявленого янтарю за цінами чорного ринку становить кілька десятків тисяч доларів. Загалом за цією схемою планували вивезти 5,4 кг сонячного каменю.

Крім того, оперативниками управління стратегічних розслідувань у Рівненській області було встановлено групу осіб, які займалися незаконним придбанням, перевезенням та переміщенням поза митним контролем каміння бурштину-сирцю, походження якого не підтверджується відповідними документами. Днями поліцейські провели 16 обшуків у Сарненському районі та в Дубні, під час яких вилучили понад 300 одиниць обладнання

Фото youtube.com.

Орієнтовна вартість виявленого бурштину за цінами чорного ринку становить кілька десятків тисяч доларів.

для видобутку янтарю. Зокрема, 14 мотопомп кустарного виробництва, 174 пожежні рукави, установку для гідророзмиву, 133 металеві тички, 8 тримачів, 8 шрайберів із металевою проти вагою, 12 металевих проти ваг, 17 металевих шрайберів, 31 водозабірний шланг, 63 підсаки, 7 тракторів,

8 вантажних автомобілів та дробильно-сортувальну установку. Серед фігурантів справи — кримінальний авторитет «дядя Федір». За місцем його проживання знайдено 4 одиниці зброї, патрони різного калібру, а також документацію до обладнання для видобутку сонячного каміння. ■

■ Туристична фішка

Тунель кохання потрапив на японські поштові марки

Відтепер їх можна купити в Токіо

Мирослава СЛИВА

Марки (на фото) створені в результаті співпраці України з японським містом Хіно в рамках урядової програми «HostTown» напередодні Олімпійських ігор. Окрім туристичної локації Рівненщини, на них будуть й інші українські пейзажі, зокрема цвітіння ужгородських сакур, Ластівчине гніздо в Криму, церква Святого Духа у Потеличі, пам'ятник Богдану Хмельницькому в Києві та інші. Поштові знаки планува-

Туристичний об'єкт у Клевани також почали показувати в автобусах Варшави.

ли випустити для культурного обміну перед Олімпійськими іграми-2020, що не відбулися через пандемію. Втім, їх таки надрукували.

Крім того, туристичний об'єкт у Клевани почали показувати в автобусах Варшави. На 400 екранах у 170 одиницях громадського транспорту польської столиці демонструють 30-секундні ролики про визначні пам'ятки і красиві місця України. Їх зняло

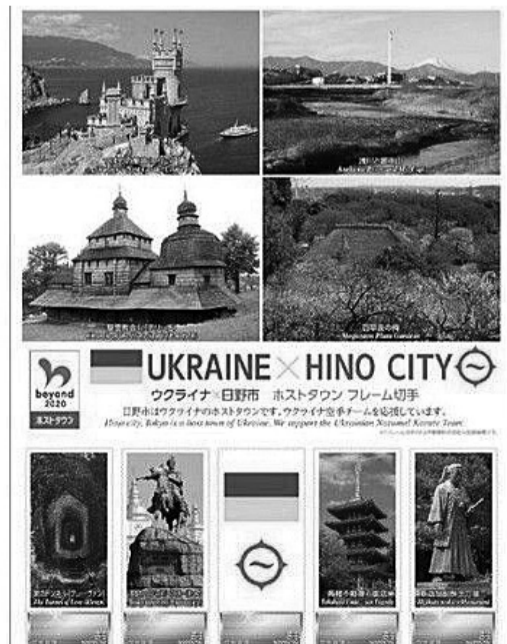

Фото youtube.com.

суспільно-культурне мультимедійне видання Ukraïner. ■

НОВИНИ КРАЮ

СМЕРТЕЛЬНІ АВТОПРИГОДИ НА «КИЇВСЬКИХ» ТРАСАХ

Водії фур були тверезими. Розпочато досудові розслідування

Ірина ПАСІЧНИК

Обідньої пори віторка в селі Ситне Радивилівського району Mazda 626 виїхала на смугу зустрічного руху й зіткнулася з вантажівкою. За кермом легковика перебувала 60-річна жінка, за здоров'я якої борються медики, а двоє її пасажирів загинули. Водій фури не постраждав. Рятувальникам довелося змивати з дороги розлите пальне, аби не сталося займання.

15 листопада ввечері біля села Дібрівка Рівненського ра-

йону на трасі Київ — Чоп загинув 70-літній житель села Грушвиця. Водій вантажівки DAF, який наїхав на пішохода, каже, що чоловік стояв на дорозі.

Напередодні ввечері на автошляху Київ — Ковель між селами Ромейки та Сошники водій автомобіля DAF допустив наїзд на велосипедиста, який їхав посеред дороги у попутному напрямку. 44-річний житель села Веретено від одержаних травм загинув на місці.

Правоохоронці просять дотримуватися правил дорожнього руху, адже цьогоріч в області вже сталося 2300 аварій, у яких травмувалися 799 осіб, а 113 — загинуло. ■

НА РІВНЕНЩИНІ ЗАТРИМАНО ДВОХ КРИМІНАЛЬНИХ АВТОРИТЕТІВ

Обидва переховувалися від слідства за вчинення тяжких злочинів. Один разом зі своїм спільником викрали та закатували чоловіка до смерті на території Запорізької області, а другий — скоїв розбійний напад на Рівненщині

Олена МИТРОФАНОВА

На початку жовтня до поліції Запорізької області звернулася жінка з повідомленням, що невідома особа вдерлася до квартири та, погрожуючи зброєю, змусила її чоловіка піти з ним. Після чого останній більше додому не повернувся. Як з'ясувалося, його викрадення організував 55-літній кримінальний авторитет із метою отримання коштів. Допомогавав йому реалізовувати злочинний план 30-річний мешканець Запоріжжя. Саме він забрав потерпілого з дому. Злочинці вивезли чоловіка на берег річки, а після невдалих спроб одержати від родичів кошти за його повернення упродовж декількох годин били та знущалися. Від отриманих

травм чоловік помер. Аби приховати злочин, зловмисники вивезли тіло загиблого в інше місце — лісопосадку, де ретельно заховали. За кілька днів поліцейські затримали спільника, а організатора оголосили в розшук.

Другий кримінальний авторитет, віком 26 років, також перебував у розшуку за розбійним напад. Разом зі спільниками 21- та 22-літніми рівнянами напали на двох місцевих мешканців та із застосуванням зброї і фізичної сили відібрали гроші й особисті речі. Підозрювані незаконно викрали одного з потерпілих, всупереч його волі помістили до салону автомобіля марки BMW E60 і повезли у напрямку села Дядьковичі Рівненського району. Інший потерпілий поїхав добровільно. За містом на чоловіків злочинці вчинили розбійний напад та заволоділи золотим ланцюжком вартістю близько 34 000 гривень.

Правоохоронці встановили місцезнаходження розшукуваних — це база відпочинку на території Сарненського району. Внаслідок проведеної спецоперації обох підозрюваних затримано. ■

ЧИНОВНИКІВ ПЕРЕВІРЯТИМУТЬ НА ПОЛІГРАФІ

У Варшаві міська рада нового скликання прийняла антикорупційну програму

Ірина ПАСІЧНИК

Ініціативу перевіряти посадовців вніс новообраний мер Олександр Мензул, який до цього був секретарем ради. Очільник Варшави планує змінити структуру виконкомку з відповідною перестатцією працівників. Людям, які претендуватимуть на посади, запропонують пройти поліграф, і під час прийняття кадрових рішень це буде аргументом. Депутат Олександр Дерев'янчук зазнає, що міськрада вже має домовленості з відповідним інститутом, який займається такими дослідженнями.

«Поліграф не дає юридичних аспектів, ми не зможемо сказати: ти — злодій. Але він виконувати-

ме превентивну функцію. Якщо людина відмовиться його пройти — співробітник, якмовиться, буде вже в так званій зоні ризику», — зауважує політик. Запропоноване дослідження має виявити не лише негативні мотиви працевлаштування в державні органи, але й шкідливі нахили (зловживання алкоголем, азартні ігри тощо), розлади у поведінці, пов'язані із вживанням психоактивних речовин, наявність протипоказань до роботи медичного характеру або ж фактів, що перешкоджають продовженню служби в державних органах (корупція, хабарництво, зловживання службовим становищем).

Утім, змусити до цього посадовців проблематично, адже Конституція України гарантує, що жодна людина без її згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам. ■

Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA

■ Редакційний щоденник

«Людина програла у війні,
але не втратила любові»:

герої, які жили сто років тому, такі схожі на нас

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу спеціальний кореспондент газети «Волинь» Людмила ВЛАСЮК

...ПЕРШОЮ УКРАЇНСЬКОЮ
САГОЮ І ЇЇ ПРАВДОЮ

Кажуть, якщо є нагода оглянути чужу книжкову шафу, неодмінно треба це зробити. Бо то найкращий спосіб пізнати людину. За тим, що ми читаємо і які дивимось фільми, можна сказати багато.

Згадалося, як колись із дівчатами за браком примірників художньої літератури у сільській бібліотеці читали вголос довгі фрагменти «Саду Гетсиманського» Івана Багряного — то був мій улюблений твір у шкільній програмі. Ми всі, цілковито заслухані, були приголомшені, що наш літературний вечір мусить завершитися — і всі розійдуться по домівах. Я скажу навіть більше: скучила за тим, аби нам читали вголос. Довго. Оце слухання десь залишилось глибоко на підсвідомому рівні. Це як дивитися фільм за мотивами книжки.

Коли ж на телеекранах з'явився український серіал «І будуть люди», базований на однойменному романі Анатолія Дімарова, він нагадав мені наші шкільні читання. 12 серій, 12 основних героїв, 12 непересічних доль — це історія довжиною в 30 років життя кількох родин, одного села, району і зрештою всієї нації. Відгуки на фільм різні: штучність акторської гри, театральність побуту, українське село,

Олена Борозенець та Костянтин Томляк яскравою грою передали внутрішній світ своїх героїв, які пройшли випробування долі і не розгубили власних почуттів.

яке показали кризь призму музейних експонатів... Однак подібну історичну сагу в Україні створено вперше. За багато літ.

Автор роману Анатолій Дімаров, який у повоєнні роки працював у «Волині», народився на хуторі під Миргородом, у сім'ї справжнього господаря, його мати з родини священника, закінчила до революції епархіальне училище і готувалася стати сільською вчителькою. Тож і всіх своїх героїв, описаних у романі і показаних тепер у фільмі, письменник змальовував із конкретних людей. Їхні історії перетинаються, люди зіштовхуються з радянським режимом і намагаються просто жити. Тут кожен герой зі своєю правдою. Тому мінісеріал українського режисера Аркадія Непиталюка справедливо претендує на те, щоб називатися сагою.

Улюблені мої герої — дочка священника і дружина «куркуля» Тетяна

(Олена Борозенець), яка вириває своє щастя у народного осуду і лихоліть Голодомору, та воїн УНР Олег (Костян-

тин Томляк), що через страх змушений жити під чужим ім'ям, однак має сили любити і робити хороші вчинки, чим вселяє надію. Як характеризує себе сам: «Я — людина, що програла у війні, але не втратила любові».

В останній серії — це 1932 рік —

автори фільму просто і ненав'язливо показують віру в те, що «люди були і будуть, на своїх полях і на своїй землі». Цей фільм — про людей, які жили століття тому, але такі схожі на нас сьогоднішніх. Серіал — про кожного з нас, про любов та нашу історію. Але найголовніше, що він — про людину і її правду. І саме тому я буду його переглядати. І вам рекомендую.

...ПОЖОВКЛИМИ ФОТОКАРТКАМИ
У СТАРОМУ АЛЬБОМІ,
ЯКІ ЗБЕРІГАЮТЬ ДУШУ

Біля нашої хати росте кілька беріз, і їхній силует — то і є найвиразніше втілення вітчизни. А відповідно — любові. Бо мала батьківщина — то дерева, які промовляють до тебе з дитинства. Зараз вони високо здіймаються над чернастим (так любила казати бабуся) дахом нашого будинку, а є фото, де вони тонесенькі й маленькі ще, вигинаються від кожного вітру і не знають, які буревії чекають попереду. Це старі чорно-білі світлини, які і до цього часу зберігають свою душу у нашому сімейному альбомі.

Пригадую: я була у класі п'ятому, як у нас в селі ремонтували електричну лінію і ми майже цілою вулицею збиралися у далеких своїх сусідів на перегляд серіалу «Багаті теж плачуть» — ті люди мали можливість підключити до хати світло. Тоді у них вже був фотоапарат, і вони показували нам проявлені світлини. Я лише мріяла про таке чудо техніки. І лише тепер по-справжньому розумію, що в кадрі чорно-білої зйомки, створеної осяяними спалахами, — історія кількох десятиліть, ті обличчя не розчинилися у вирі часу. Той фотопіпір і досі пахне рідними людьми, яких уже давно немає, вони усміхаються, як живі. Чари старих світлин мають наді мною велику владу. Тримаючи в руках нові зразки техніки, ми перестали цінувати такі моменти. Щоб вийшло вдале фото, людині треба відкритись. Показати душу. Як сказала моя подруга, з якою нещодавно обмінювалися старими фотографіями: «Тепер простіше. Всі ми фотографи з телефонами, але зняти так, щоб стало колись тепло від спогадів, щоб хотілося піти й замовити фотокартку в альбом, вміє не кожен».

«Всі ми фотографи з телефонами, але зняти так, щоб стало колись тепло від спогадів, щоб хотілося піти й замовити фотокартку в альбом, вміє не кожен».

Вітаємо!

24 листопада діамантовий ювілей святкуватимуть жителі села Чаруків Луцького району
Анатолій Павлович
та
Даїсія Пилипівна
УЗІЙ.

Дорогі наші ювіляри, минає 60 років з початку вашого подружнього життя. Є що згадати, про що розповісти. За ці довгі роки ви стали прекрасним подружжям, виростили хороших дітей.

Ми щиро вас вітаємо,
Любові, щастя, радості ми вам усі бажаємо.
Хай вас Господь завжди оберігає,
Здоров'я міцного щодня посилає.
З любов'ю діти, внуки, правнуки.

Чудове свято — 50 років спільного подружнього життя — 14 листопада завітало до жителів села Дачне Луцького району
Петра Митрофановича
та
Ірини Петрівни
КУШНІРУКІВ.

Ювілей — то жнив пора багата,
Хоч іще і осінь золота...
Зичим в день, який для вас є святом,
Хай зозуля вам кує літа.
Хай дарують весни вам зелені
Чари молоді своїх чудес,
Посилає вам благословення,
Щедру благодать Господь з небес.
Радості, добра вам і здоров'я
На щодень міцного, як граніт.
Світ завжди приймайте із любов'ю!
Хай щастить вам! Многая вам літ!

З повагою та любов'ю син, дочка, невістка, зять, внуки, правнук, вся родина.

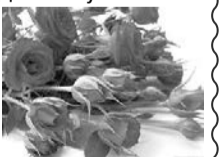

85-й день народження святкуватиме 22 листопада дбайлива господиня, любляча дружина, найкраща мама, бабуся, прабабуся, жителька Нововолинська
Надія Миколаївна
КОРЕЦЬ.

Дорога ювілярко, вітаємо з таким гарним святом. Дякуємо за любов, за те, що вишиваєте рушники нашої долі, ділите з нами хвилини радості і суму, що завжди поруч, коли потрібні нам ваша порада та підтримка.

Щиро молимо Господа, щоб дарував вам міцне здоров'я, щастя, довголіття. Хай серце ваше ніколи не знає тривоги, а в ужинку долі буде більше добра, любові і достатку.

З безмежною вдячністю за щирі любов, терпіння та тепло вашого серця — чоловік, сини, невістки, внуки, правнуки.

РЕКЛАМА

Головне управління Пенсійного фонду України у Волинській області оголошує про наміри отримати Дозвіл на викиди забруднювальних речовин стаціонарними джерелами майданчика, що знаходиться за адресою:
м. Луцьк, вул. Кривий Вал, 32 (відділ по роботі з клієнтами)

Для обігріву приміщень відділу встановлено два котли, які в якості палива використовують природний газ. Під час роботи котельного обладнання в атмосферне повітря виділяються такі забруднювальні речовини, як діоксид азоту, оксид вуглецю, парникові гази (метан,

НМЛОС, оксид діазоту, діоксид вуглецю).

Концентрації забруднювальних речовин у викидах від котлів знаходяться в межах, дозволених законодавством і не впливають на підвищення рівня фонового забруднення в районі розташування установи.

При виникненні аварійних ситуацій ризик по відношенню до навколишнього середовища несуттєвий через незначні об'єми впливу і тривалість їх дії. Очікуваний вплив господарської діяльності вважається допустимим.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатися у відділ екології Луцької міської ради протягом місяця від дня опублікування оголошення в ЗМІ за адресою: м. Луцьк, вул. Богдана Хмельницького, 40-А, каб. 307, 308, тел. 72-46-08, гаряча лінія 15-80.

Зверніть увагу!

Поради від Укрпошти: як безпечно купувати та відправляти у період пандемії

Вона внесла значні корективи в наше життя. Зараз ми суттєво обмежили фізичні контакти, поїздки до рідних та друзів. Стали все менше відвідувати магазини та віддаємо перевагу замовленням через інтернет усього необхідного — продуктів, одягу, ліків та іншого. Надійний і перевіреним часом спосіб відправити все необхідне рідним, друзям чи клієнтам — це служби доставки. В Україні їх декілька — і приватні, і державна Укрпошта

Укрпошта подбає про те, аби ваші рідні, друзі, партнери та клієнти отримали свої посилки, а ви могли зекономити на доставці.

Припустимо, ви мешкаєте в селі на Волині, а ваші діти й онуки живуть у Луцьку чи в Києві. Ви бажаєте надіслати їм домашню, вирощену на власній ділянці городину (картоплю, цибулю) або ж смаколики для зміцнення імунітету — варення чи мед. Як це зробити? Дуже просто! Через відділення Укрпошти оформлюєте відправлення за вигідною ціною, і посилка за декілька

днів радує у місті ваших дітей. Нагадуємо, що Укрпоштою не можна пересилати продукти, які швидко псуються. Тому варениками, смаженою курочкою та подібними готовими продуктами Укрпошта наполегливо радить пригостити дітей удома і не пересилати поштовим відправленням. Також зверніть увагу на пакування посилки. Наприклад,

мед та варення для відправки зі скляної банки перелійте у пластикову тару, аби вона не пошкодилася під час транспортування. Нагадуємо: згідно з правилами надання послуг поштового зв'язку відповідальність за пакування відправлень несе відправник. Будьте обачними та продумайте тару і фіксування товару в коробках заздалегідь.

Якщо ж, наприклад, вам потрібен новий електрочайник, не чекайте, поки ваші діти привезуть його з міста, і не ризикуйте, вирушаючи у поїздку по товар. Через листоношу чи у відділенні можна в каталозі магазину електроніки «Фокстрот» чи іншого партнера обрати потрібну модель, оплатити — й Укрпошта доставить вашу покупку додому або у найближче поштове відділення.

Укрпошта — це виважені ціни та зручне рішення для відправки та отримання посилок як у містах, так і в найвід-

медикаменти за найнижчими цінами.

Укрпошта — це також можливість для торговців. Компанія готова закрити більшість логістичних потреб для малого та середнього бізнесу. Укрпошта має найбільшу серед служб доставки кількість точок видачі — понад 11 000 відділень по всій Україні, мільйони покупців, післяплата та інші можливості для корпоративних клієнтів. А якщо ваша мрія — продавати товари з України за кордон (через Amazon, Etsy, Ebay, Aliexpress), Укрпошта стане вашим логістичним

Укрпошта — це виважені ціни та зручне рішення для відправки та отримання посилок як у містах, так і в найвіддаленіших селах.

даленіших селах. Національний поштовий оператор має різні способи доставки: «Укрпошта Стандарт» чи «Укрпошта Експрес». Обираєте потрібний товар на сайтах партнерів (наприклад, Rozetka, MakeUp, Фокстрот, Цитрус, Алло) — і національна пошта доставляє вам покупки. Це дає можливість мати потрібний товар за кращу ціну.

І що найважливіше, зараз для своїх рідних ви можете замовити доставку ліків навіть у найвіддаленіше село через Укрпошту. Компанія співпрацює із 50 аптечними мережами та сервісами. Тож ви маєте можливість обрати необхідні

партнером, адже компанія доставляє товари в 192 країни світу. Весь шлях відправлення товарів можна зручно відслідкувати на сайті, завантажити застосунок або написати запит на статус знаходження відправлення чат-боту Укрпошти у facebook, viber, telegram.

Попереду Новорічні та Різдвяні свята. Час заздалегідь подумати про подарунки. І де б ви їх не обрали чи звідки б не надсилали — в українському магазині чи замовили з-за кордону, — компанія подбає про те, аби ваші рідні, друзі, партнери та клієнти отримали свої посилки, а ви могли зекономити на доставці. ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення. Доставка. Тел.: 0991813332, 0976492371.

ПІДПРИЄМСТВО РЕАЛІЗОВУЄ ТЕХНІКУ, ЯКА БУЛА У ВИКОРИСТАННІ І ЗНАХОДИТЬСЯ В ІДЕАЛЬНОМУ РОБОЧОМУ СТАНІ:

♦ трактори ЮМЗ-6, МТЗ-80, Марал-125 з кукурудзяною жаткою і підбирачем — 2 шт., проведений капітальний ремонт 2012 року на Хмельницькому комбайновому заводі,
♦ комбайни «Дон Лан» 1500Б — 1 шт., 2006 р.в., 2595 мотогодин, з ріпаковим столом, підбирачем, візком із жаткою,

♦ зернові комбайни «Славутич» КЗС-9-1 — 2 шт., 2015 р.в., 650 мотогодин, із підбирачами, візками з жаткою,
♦ сівалку зернову С.3.-5.4-2004 — 1 шт., дискплуги — 2 шт., кукурудзяну жатку КМС-6 — 1 шт., адаптовану під комбайн CLAAS,
♦ УАЗ Патріот 3163, 2006 р.в.
Тел.: 0673328261, 0672561684.

Акція* «ДАРИ НА БЛАГО»

Дорогі друзі! У вас є можливість отримати чудові призи до свята архістратига Михаїла!

Відгадайте слово — оберіть свій подарунок. Повідомте свою відповідь за телефоном: (044) 299-55-82 або 0-800-50-55-83.

Л А Т Ь Б Г О Д А

Б ? ? ? ? ? ? ? ?

(Першу букву ми вже вписали!)

Православний календар до 2030 року

Корисний для православного християнина календар містить інформацію про церковні свята, поради і правила поведінки в храмі та вдома під час свят і багато іншого. Формат: 130x200 мм, 192 с.

Лампада настільна

Символ світла щирої молитви, ця настільна лампадка послужить вірним помічником у Вашій вірі. Прикрашена позолотою. Матеріал: кераміка, позолота. Висота: 18 см. Діаметр: 10 см.

2

Оберіть приз, який Вам до вподоби, зателефонуйте на один із номерів і повідомте відгадане слово! Не забудьте назвати код участі!

(044) 299-55-82
АБО 0-800-50-55-83

КОД УЧАСТІ:
261732

КОД УЧАСТІ:
261733

Дзвінки на міський номер БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних телефонів у межах України, з мобільних — згідно з тарифами Вашого оператора; дзвінки на «0-800» БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних та мобільних телефонів у межах України (понеділок — субота з 8:00 до 19:00, неділя з 9:00 до 19:00)

*Мастяся на увазі маркетингова акція. **Маркетингова акція проводиться з 05.12.2019 р. по 31.12.2020 р. на всій території України, окрім тимчасово окупованих територій. Результат маркетингової акції буде визначено 31.12.2020 р. в м. Києві. Детально про умови маркетингової акції та місце її проведення Ви дізнаєтеся з окремого листа. Призовий фонд маркетингової акції становить 345 000 гривень. Дана маркетингова акція не є розіграшем, лотереєю, грою (в тому числі азартним або іншим заходом, що ґрунтується на ризику), конкурсом або публічною об'єкцією винагород без оголошення конкурсу в розумінні глави 78 Цивільного кодексу України. Відповідь на запитання є реєстрацією участі в маркетинговій акції. Відповідаючи, клієнт дає згоду на подальше використання компанії та партнерами його персональної інформації. 14-денний термін — орієнтований термін отримання клієнтом товарного каталогу і набору документів інформаційного характеру для подальшої участі в маркетинговій акції. Телефон для довідок: (044) 299-55-82 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. ***За умови замовлення товарів з каталогу. © ТОВ «АКТИВ ПРИЗ», а/с № 76, м. Київ, 03300. 2020 р. SA3_02_044_VOLYN_191120

Кожному, хто зателефонує впродовж 14 днів, — іконка, освячена в Києво-Печерській лаврі, В ПОДАРУНОКІ!

Монастирський чай
Натуральний напій — іванчай з обліпихою. Має кислуватий смак і насичений аромат. Втамовує спрагу та насичує організм корисними речовинами. Маса: 50 г.

3

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування.

Робота в дві зміни по 8-12 годин 5-6 днів на тиждень.

✓ Заробітна плата — від 20 000 грн+премії.

✓ Безкоштовні обіди, чай, кава.

✓ Житло: 600 грн/міс., хороші умови проживання. Зустрічає наш координатор.

Беремо по візах і по біометрії.

Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажаючі можуть подаватися на карту побиту.

Тел. вайбер UKR 38 050 845 45 80.

Видалення аварійних дерев.

Тел. 067 332 38 92.

■ Футбол

Фото uefa.com.

Центральний нападник Бундестіму Тімо Вернер — юним захисником збірної України Іллі Забарному та Єфиму Коноплі: «Навчіться стрибати так, як я, вас теж в лондонський «Челсі» візьмуть!».

Іспанці розібрали німецьку машину на запчастини

А ось швейцарці злякалися чи то коронавірусу, чи то наших козаків...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Матч Ліги націй Швейцарія — Україна, запланований на 17 листопада, не відбувся. Причиною стало рішення лікаря кантону Люцерн Роджера Харстолла, який заборонив проведення спортивного заходу через численні випадки коронавірусу в складі нашої збірної.

Цей поєдинок мав ключове турнірне значення для обох команд: адже саме він повинен був визначити, хто збереже прописку в Лізі А, а на кого чекає виліт в Лігу В.

Тепер рішення за УЄФА. Найгіршим для нас варіантом буде, звісно, технічна поразка (з аргументацією, що ми... могли виставити іншу команду (молодіжну, або й квіту з іюнацьких збірних). Про справедливості такого рішення не будемо — просто сподіватимемося, що його не ухвалять. Матч також можуть перенести, але «вікон» для поєдинків збірних в національних чемпіонатах та єврокубках вже немає (тож це може бути хіба пізній грудень або й 2021 рік — фінальна частина турніру все одно відбудеться на початку червня наступного року). Найекзотичнішим варіантом є визначення результату матчу (перемога однієї з команд або ж нічия)... шляхом жеребкування.

В іншому поєдинку нашої групи збірна Іспанії влаштувала справжній жах для німців у Севільї. «Фурія роха» розстрожила чотириразових чемпіонів світу з двічі розгромним рахунком — 6:0! Більшої ганьби німці зазнавали хіба ще до Першої світової — коли поступилися 1909-го англійцям з рахунком 0:9.

Тож саме іспанці посіли перше місце в групі й виборюватимуть звання переможця турніру в протистоянні з кращими збірними інших груп Ліги А (це будуть французи і ще дві команди, які визначилися вчора).

До речі, у нинішньому розіграші Ліги націй саме «тризубі» завдали іспанцям поки єдиної поразки — 1:0...

Ліга націй УЄФА. Турнірна таблиця. Група А4:							
М	Збірна	І	В	Н	П	О	
1.	Іспанія	6	3	2	1	13-3	11
2.	Німеччина	6	2	3	1	10-13	9
3.	Україна	5	2	0	3	5-10	6
4.	Швейцарія	5	0	3	2	6-8	3

А 11 листопада, ще в рамках підготовки до заключних поєдинків Ліги націй, збірна України провела контрольний матч із сусідами-поляками, у складі яких, зокрема, була відсутня їхня мегазірка Роберт Левандовський. В дебюті цього поєдинку Андрій Ярмоленко не скористався шансом забити свій 39-й гол за збірну, поцілювши «з точки» у штангу. А згодом ми двічі пропустили — від Кшиштофа Пйонтека та Якуба Модера.

Ліга націй УЄФА. Ліга А. Група 4. 5-й тур. Німеччина — Україна — 3:1 (0:1 — Ро-

ман Яремчук, 12 хв.; 1:1 — Лерой Зане, 23 хв.; 2:1 — Тімо Вернер, 33 хв.; 3:1 — Тімо Вернер, 64 хв.).

14 листопада. Лейпциг (Німеччина). Стадіон «Ред Булл-Арена». Головний суддя Овідіу Гацеган (Румунія).

Після «товарняка» з поляками ми намагалися здобути свою першу перемогу над грізною збірою Німеччини (принаймні так усі думали до вікопомного матчу Бундестіму з іспанцями).

І спочатку в нас виходило навіть краще, аніж у «фурії рохи» три дні потому. Адже Альваро Мората забив Мануелю Ноєру аж на 17-й хвилині, а Роман Яремчук — вже на 12-й!

Щоправда, на відміну від іспанців, українці свій успіх розвинути не змогли. Німці ж оговталися, і ще до перерви змінили ситуацію на свою користь: забивали Лерой Зане та Тімо Вернер.

У другому таймі Вернер оформив дубль і значною мірою зняв питання щодо переможця.

«Найекзотичнішим варіантом є визначення результату матчу Швейцарія — Україна (перемога однієї з команд або ж нічия)... шляхом жеребкування.»

Хоча й варто зауважити, що після перерви м'яч після ударів українців тричі потрапляв у стійку воріт суперника. А Роман Яремчук мав німогоську нагоду вдруге засмутити Мануеля Ноєра. Проте все одно лишалося стійке враження, що німці аж ніяк не втрачали контролю над ситуацією.

В іншому матчі групи швейцарці вдома вели в поєдинку з іспанцями. Серхіо Рамос двічі не реалізував пенальті (це був його 177-й матч за збірну — таким чином Рамос побив європейський рекорд Джанлуїджі Буффона за кількістю матчів за збірну). Проте нічию 1:1 «фурія роха» таки видряпала. А якби ще й перемогла, поєдинок Швейцарія — Україна вже б не мав турнірного значення...

ЗА ВОРОТАМИ

Віктор ЛЕОНЕНКО, зірковий нападник «Динамо» та збірної України зразка 1990-х років (після матчу з німцями):

«Ми всім поступаємося по грі. Радий, що це розуміють і визнають футболісти, що це зовсім інший рівень... Думаю, що гол пішов нам не на користь. Німці контролювали гру, і я мовчу про те, скільки вони могли забити».

■ Перша ліга

Солдат із Мірошником забивали, а «МЕНТИ» — добивали

Ще й Когут тягнув усе, що летіло в його ворота, — наче й забув ті півтора року «на луцькому житті». А якщо серйозно, то саме нинішні гравці «Волині» мали б трохи очевидніше «вмирати» у першому за 23 роки матчі з «Вересом»...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 13-й тур. «Верес» (Рівне) — «Волинь» (Луцьк) — 2:0 (1:0 — Ігор Солдат, 7 хв.; 2:0 — Роман Мірошник, 64 хв.)

15 листопада. Млинів. Стадіон «Колос». Без глядачів. Головний суддя Клим Заброра (Київ).

Упродовж майже чверті століття футбольна доля розводила «Волинь» та «Верес», не даючи принциповим суперникам можливості позмагатися в очному поєдинку. Аж ось нарешті — «волинське дербі»!

Зустрічатися, щоправда, лучанам з рівнянами довелося у Млинові, та ще й без глядачів.

Уже в дебюті матчу номінальні господарі вийшли

За якихось півтори хвилини Євген Протасов мав усі шанси відновити, здавалося б, вже поховану інтригу. Проте його удар «з точки» потягнув 33-річний ексголкіпер «Волині» Богдан Когут.

На завершальному відтинку поєдинку ультрас лучан (які до Млинова прибули доволі представницькою делегацією!), зрозумівши, що діло йде до поразки, взяли ініціативу в свої руки. Штурмувавши блаженську огорожу стадіону, вони прорвалися до поля й пустили в хід німогоські запаси піротехніки.

Вгамовувати розбешак прибігло кількадесят спецпризначенців поліції. І дехто з них, схоже, досі «не допер» — служить вже не в «ментівці». На відеокадрах фанатсько-поліційної сутички добре видно, як відразу кілька здоровил в обладун-

«Пане міністре внутрішніх справ Аваков і пане голово Національної поліції Клименко, то це і є вона, нова українська поліція?»

вперед. Після подачі зі стандарту і неабиякого борюкання біля воріт «Волині», Ігор Солдат таки заштовхав м'яч у ворота (спочатку навіть записали автогол на Сергія Сімініна).

Ще до перерви Артур Рябов з інтервалом у п'ять хвилин одержав від Кліма Заброра два гірчичники — «хрестоносці» лишилися в меншості.

У середині другого тайму «Волинь» у Млинові одержала другого від Романа Мірошника. Після подачі кутового центрального захисник «Вереса» головою зряче поклав м'яч під дальню штангу воріт Владислава Леванідова.

ках — спочатку кийками, а згодом і ногами — гамселять вже лежачого (і чи не вдвічі меншого за кожного з них!) футбольного хулігана... Пане міністре внутрішніх справ Аваков і пане голово Національної поліції Клименко, то це і є вона, нова українська поліція?!

Результати 13-го туру: «Гірник-Спорт» — «Полісся» — 0:2; «Кремень» — «Кристал» — 1:0; «Нива» — «Миколаїв» — 0:0; «Верес» — «Волинь» — 2:0; «Прикарпаття» — «Альянс» — 1:0; «Оболонь» — «Авангард» — 5:0; «Чорноморець» — «Металіст 1925» — 2:0; «ВПК-Агро» — «Агробізнес» — 2:3.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРШОЇ ЛІГИ:

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Чорноморець» (Одеса)	13	8	3	2	22-10	27
2	«Гірник-Спорт» (Горішні Плавні, Полтавщина)	12	7	2	3	21-14	23
3	«Агробізнес» (Волочиск, Хмельницьчина)	12	7	1	4	20-12	22
4	«Верес» (Рівне)	11	6	3	2	16-7	21
5	«Волинь» (Луцьк)	12	6	3	3	16-11	21
6	«Металіст 1925» (Харків)	12	5	4	3	9-10	19
7	«Полісся» (Житомир)	11	5	4	2	13-5	19
8	«Миколаїв» (Миколаїв)	12	5	4	3	17-9	19
9	«Оболонь» (Київ)	11	5	1	5	18-11	16
10	«Нива» (Тернопіль)	13	3	6	4	15-19	15
11	«Кремень» (Кременчук, Полтавщина)	13	4	3	6	13-19	15
12	«Альянс» (Липова Долина, Сумщина)	10	4	1	5	11-12	13
13	«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	12	3	3	6	8-17	12
14	«ВПК-Агро» (Шевченківка, Дніпропетровщина)	11	3	1	7	11-23	10
15	«Авангард» (Краматорськ, Донеччина)	13	2	2	9	8-25	8
16	«Кристал» (Херсон)	12	1	1	10	10-24	4

У гонці бомбардирів лідирують Руслан Черненко («Агробізнес») — 7 голів (5 — з пенальті), Олександр Батальський («Оболонь») — 6. ■

■ З глибини душі

Фото m.day.kyiv.ua.

Василь Простопчук — автор понад п'яти десятків ліричних, сатиричних, дитячих книг і багатьох популярних пісень.

«У кожному цілунку — зради трунок»

Сьогодні відомому поету, письменнику і заслуженому журналісту України Василю Простопчуку виповнилося 68. Але він уже два роки як розмовляє з Вічністю... Напередодні друзі Василя Васильовича звернулися до газети «Волинь», щоб ми опублікували добірку його віршів. Що залюбки і робимо

З ПОЕЗІЙ ВАСИЛЯ ПРОСТОПЧУКА

Дерева, що поруч ростуть, — зростаються.
Ріки, що поруч біжать, — збігаються.
Птахи, що поруч летять, — літаються.
Люди, що поруч живуть, — мовчать.

З висотного будинку
на асфальт упало кошеня...
А перехожі:
— Ти диви,
і ніг не поламало! ...
А сірий той зіщулений клубочок
на небо озирався,
мов гадав,
скільки ж то поверхів
у людської жорстокості.

Лиш батькове прощання на вустах
І мамин із сльозою поцілунок
Нам не гірчать невірністю, а так
У кожному цілунку — зради трунок.

Моє село* навіки оповите
Сагою рік, медовістю полів,
Золотосайним половінням жита
І надосіннім зойком журавлів.
Тут вперше дід мій ранньою весною
Рукам дав плуг, і віжки, і батіг,
І перша скиба чорною габою
Покірно впала до дитячих ніг.
Тут вперше я відчув і біль розлуки,
І щастя щем, і радість, і печаль...
Зовуть в село мене врунаві луки,
І в роси розсипається кришталь.
І хочеться рукам узяти плуга,
І об стерню вколотися ногам.
Моє село — моя одвічна туга,
Настояна на вірності шляхам.

* — Василь Простопчук народився 19 листопада 1952 року в селі Поповичі Ковельського району Волині.

Люби мене шалено... Все одно
Повернення нема.
І хто допоможе?
Чим довший погляд жінки у вікно,
Тим холодніший на сімейне ложе.

Схочеш забути — забудь.
Схочеш згадати — згадай...
Білі метілі метуть,
Білі метілі — у даль.

« Ми просимо безгрішності в молитві, а по молитві просимо гріха. »

Білі метілі... Немов
Дим від твоєї фати.
Близько, здається, любов —
Лиш заметіль перейти.
Переступити — і край —
Через розвітрену путь...
Схочеш згадати — згадай.
Схочеш забути — забудь.

Ти все частіше ставиш Богу
свічу,
а я, тамуючи тривогу,
мовчу,
і ще одну свічу для Бога
палю,
і чую зовсім не від Нього:
— Люблю.

Прижиті, обжиті, нажиті...
І раптом — ніщо не спасе...
Любов — це коли ви щомиті
Готові покинути все.
Явилася... Тепер навек моя!
Вернулася у ніч, плачем оमितу...
Ти — грішниця на сповіді,
а я...
А я святий, який забув молитву.

Такі ми є —
двоїстинністю бритви
вимірюєм
Біблійного стиха...
Ми просимо
безгрішності в молитві,
а по молитві
просимо гріха.

Ти не плач. Не тужи. Я вернуся...
Я прийду. Прилечу... я вернусь.
Ніжно в карість твою задивлюся.
І до серця твого пригорнусь.
Тільки ти... ти не плач, моя мила.
Бачиш он у саду солов'ї
Розтривожену пісню згубили,
Коли вгледіли сльози твої.

■ На поворотах долі

Дмитрик, у якого два тата і дві мами

Закінчення.
Початок на с. 28

Анна КОРОЛЬОВА

— Син? У мене є син?
Ніби в тумані записав контакти незнайомки і поглянув на зачинені двері кімнати. Там, обійнявши новонароджену донечку, спала дружина. Як же вона могла? Думки роїлись, випереджаючи одна одну. Хотілось волати на весь світ. Ноги не слухались. Сил підвестись не було.

БРАТОВА ПРОВИНА ЗРУЙНУВАЛА МЕДОВИЙ МІСЯЦЬ

Тоді, дванадцять років тому, в їхній родині багато чого сталося.

Коли дізнався про братову скруту, не задумуючись, пішов до відділку і взяв усе на себе. Йому дали трошки більше року.

Галя благала, плакала, молила чоловіка не робити того. Коли зрозуміла, що все марно, просто перестала з ним спілкуватись.

Мабуть, саме тоді, коли Петро був далеко, і народився його син. А Галя зробила отаке, навіть йому не сказавши.

ЯК ПОДІЛИТИ ХЛОПЧИКА?

Біля величезних білих дверей сиділо двоє заплаканих татусів. Щойно вийшов лікар і сказав, що Дмитрик житиме. Потрібна довга реабілітація, але та часточка Петра врятувала мало. І

« Як же вона могла? Думки роїлись, випереджаючи одна одну. Хотілось волати на весь світ. »

Петро — сирота. Виріс без батька і матері у тітки, тільки молодший брат і був у нього. Петро завше ним опікувався. Ще змалку водив його за руку в садок, потім захищав у школі. Але чим дорослішими ставали хлопці, тим більшою була між ними різниця. Петро навдивовижу добрий і спокійний, хазяйновитий і далекоглядний. А менший Славко — вітер. Де що поцупити, кудись залізити. Дільничний ледь не щодня бував у їхньому дворі.

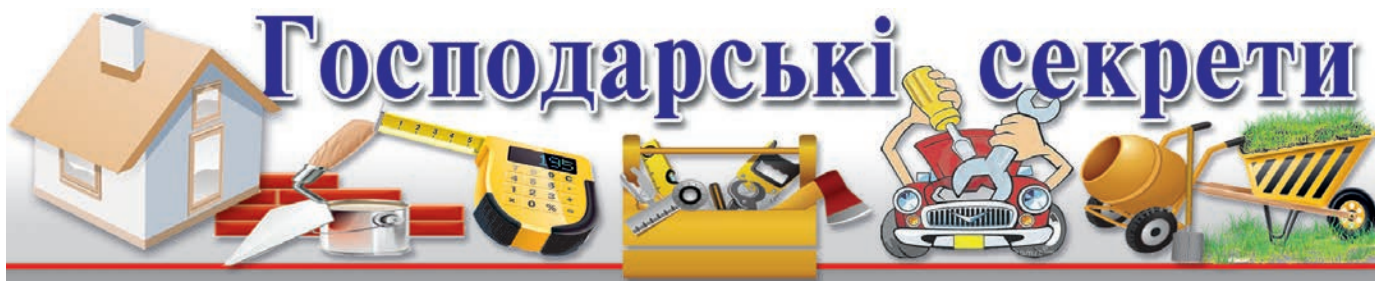
Того року Славко щось поцупив, та не в тих людей. Справа була серйозна, хлопець уже мав умовний термін, а за це міг загримити дуже на довго. А Петро саме з Галею розписався. Медовий місяць у них був.

це головне. Десь там внизу, в маленькій капличці, молились дві матусі.

Ці дві родини ще не знали, як їм бути далі. Фактично Петро міг оскаржити усім новлення, адже воно було з усіма можливими і неможливими порушеннями. Але він бачив, як багато значить його син для цих людей. Вони любили малого усім серцем і боролись за його життя від самого першого дня, як він з'явився у їхньому домі. Але й просто поїхати і забути про те, що у нього є син, він не міг.

Як буде далі, життя покаже. Щиро надіюсь, що цим двом родинам вистачить мудрості не ділити хлопчика. Можливо, їм вдасться знайти золоту середину. Дай Бог! ■

Господарські секрети

Наші господарі

Фото Юлії МУЗИКИ.

Хазяїн по декілька разів на день навідується на пасовище, аби помилуватись, як мирно поскубує травичку його череда.

В одноосібника Григорія Гаврилюка — пів сотні корів!

Хуторянин із Загорчів'я, що біля Комарового Камінь-Каширського району, утримує власне стадо ВРХ

Юлія МУЗИКА

Обійстя Гаврилюків розкинулося на ділянці площею понад гектар. Поряд — новозведений просторий сусідський двоповерховий будинок, а оддалік видніється ще один. Під дружний гавкіт величезних собак, що пильнують господарський двір, проїжджаємо хутір і рушаємо на пасовище знайомитись із трударем, що утримує понад пів сотні голів ВРХ.

Мирно випасаються корівки разом із отарою овець, оточені електричною огорожею, п'ють водичку у заплаві Стиру. А Григорій Савович по декілька разів на день навідується на пасовище, аби подивитись, чи все добре, й помилуватись тим, як мирно поскубує травичку його череда. Там ми й застали господаря.

— Розводити худобу я почав ще на початку 2000-х. Коли розпався колгосп, де працював шофером, то спочатку кілька років їздив на заробітки, а потім подумав: «Треба робити щось на своїй землі». Починав із кількох корів, потім їх стало десять, згодом — ще більше, — розповідає чоловік, додаючи, що значного прибутку від цього він не має, адже доводиться багато грошей вкладати

у вигодовування худоби, а в результаті заготівельники не платять і 40 гривень за кілограм живої ваги.

Одного сіна потрібно викосити гектарів зо двадцять. Це, як зауважує пан Григорій, для нього найтяжча робота, бо ж треба й косити, й ворухити, й гребти, й тюкувати, й возити та складати. Добре, що має помічників

«На думку Григорія Савовича, скотарство — не надто вдячна праця. Та все одно це можливість мати більш-менш сталий прибуток.»

— п'ятьох дітей та сімнадцятьох онуків, що приїжджають допомогти. Дуже виручає й електропастух, бо коли його не мав, чоловікові доводилося з ранку й до вечора при будь-якій погоді самому пильнувати череду.

Найприємніше господарю, коли у нього купують теляток на вигодовування. «Люблю худобу, тишуся, дивлячись, як вона випасається, росте...» — зауважує пан Григорій і каже, що розводить передусім м'ясних корів, молочних має лише кілька. Його улюблені й найбільш рентабельні породи — волинська м'ясна та абердин-ангуська, порадували цьогоріч приростом і телята породи шероле.

— Усього корів у менедесь двадцять п'ять, у череді вони всі разом — із телятками, телицями, биками. Вирощую їх безприв'язним способом. Вдень худобу стереже електропастух, а на ніч заганяю її в кошару, що біля двору. Зимую вона теж не на прив'язі, вільно переміщуючись із загородини до хлів. Буває, тримають її під

відкритим небом цілий рік, та мені шкода своєї скотини, не хочу, щоб вона була на морозі, — каже вже немолодий тваринник, з усмішкою зізнаючись, що облишити займатися розведенням худоби дружина й діти вмовляють його давно.

— А що ж я тоді буду робити? — питає чоловік. — Так устав вранці та й пішов до худоби. Хіба ж краще тинятися без діла?

Має Григорій Савович усю власну сільськогосподарську техніку. Орендує лишень прес для тюкування сіна. А вже готові тюки складає під величезний навіс на подвір'ї.

«Скільки часу в зимовий період іде у вас на те, щоб

погодувати й напоїти всю худобу?» — запитую в господаря, на що він відповідає: «Години дві зранку й ввечері. А ще ж заглянути потрібно й протягом дня, подивитись що та як». Тільки одного сіна, яке в основному і складає зимовий раціон тварин, на день потрібно принести зо двадцять тюків.

Розпитую в хутірського трудівника, чи не оформляв він своє господарство як фермерське. «Брат мій оформив. А я щось так подумав, що це ж із паперами треба морочитися, час витратити. Я вже не в тих літах...» — відказує чоловік, зауважуючи, що гарною підмогою для нього була дотація на утримання молодняка, та цьогоріч її не заплатили ні копійки.

На Волині дуже мало господарів вирощують десятки голів ВРХ. А от у Комаровому її розводять уже декілька селян, маючи у власних чередах до пів сотні голів.

На думку Григорія Савовича, скотарство — не надто вдячна праця. Та все одно це можливість мати більш-менш сталий прибуток. «Всім можна займатися і в нас. Аби підтримка якась трохи від держави була, то й менше людей їздило б на ті закордонні заробітки», — каже чоловік. ■

Треба знати

КОЛИ ОБРІЗАТИ РЕМОНТАНТУ МАЛИНУ?

Після плодоношення пагони малини потрібно зрізати. Бо вони стають розсадником хвороб та шкідників

Робити це потрібно тоді, коли настануть стійкі холоди. Не поспішайте (нині осінь тепла), бо аж до встановлення низьких температур пагони віддають коренням поживні речовини. Чим довше триватиме цей процес, тим краще розвиватимуться рослини наступної весни.

Зрізати пагони треба біля самої землі і одразу ж винести їх за межі садка, щоб не розповсюджувати патогенів. ■

Фото poradnyk.com.ua.

На часі

ПІДГОТУЙТЕ СКЛАДНИКИ ҐРУНТУ ДЛЯ РОЗСАДИ

Про це слід подбати заздалегідь. Краще не використовувати городню землю, бо там можуть бути збудники хвороб. Ліпше наберіть ґрунту на лузі. Однак переконайтесь, що у ній немає дротяників, личинок хруща чи інших шкідників

Другий необхідний компонент — торф. Після збирання його закладають у компост або залишають провітритися.

Перегній варто пересіяти, аби у ньому не залишилося дрібних часточок. Затим накрийте плівкою. Ще один складник ґрунтової суміші — річковий пісок. Його треба просушити і зібрати у мішки.

Усі компоненти потрібно зберігати у відрах під навісом. Там вони добре промерзнуть за зиму і позбудуться хвороботворних бактерій. Відтак на початок сезону ви матимете з чого готувати ґрунт для розсади. ■

Сторінку підготував Сергій НАУМУК.

Тел. 72-51-02.

Спробуйте — не пошкодуєте!

САЛАТ «ОПЕНЬКИ ПІД ШУБОЮ»

Традиційно господині готують у такому «вбранні» оселедця. Дехто навіть вважає цю страву застарілою і нецікавою. Якщо ви також так думаєте — скуштуйте новішу «шубу», «одягнувши» в неї грибочки (немає опеньків — згодяться будь-які, навіть магазинні печериці)

Інгредієнти: 0,5 кг свіжих грибів, 2 цибулини, 3–4 картоплини, 4 яйця, 200 г твердого сиру, 3–4 кислі огірки, майонез, сіль за смаком.

Приготування. Опеньки перебрати, помити, відварити, охолодити і нарізати кубиками. Цибулю пократити кубиками й обсмажити на олії разом із грибами. Картоплю і яйця відварити до готовності. Варену картоплю, кислі огірки, твердий сир та яйця натерти на великій тертці. Викласти

інгредієнти пластами: смажені гриби з цибулею, трішки посолити; картопля, посолити і змастити майонезом; мариновані огірки; яйця, посолити і змазати майонезом; твердий сир. Зверху прикрасити салат посіченою зеленню.

У сьогоднішньому номері «Цікавої газети на вихідні» — більше варіантів грибних наїдків, та переважно гарячих (бо ж зимно!) або про запас («Запас біди не робить», — завше казали наші

Фото receptystrav.com.ua.

бабусі й дідуся). А в наступному випуску традиційної рубрики «Пальчику облизеш!» (у «Цікавій газеті» за 26 листопада) запропонуємо рецепти випічки, що смакуватиме із борщем, супом чи бульйоном. Не пропустіть! ■

РЕКЛАМА

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка»
«Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.
5-15 К.С.

Гарантія запасні частини, навісне обладнання, доставка.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДНИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ з можливістю відшкодування відсотків

М. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрути №4 та 9а
Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn476@gmail.com

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається трикімнатна квартира у смт Турійськ...
У Нововолинську продається 3-кімнатна квартира...

АВТОРИНОК

- Куплю з невеликим пробігом автомобіль ВАЗ («LADA»)...

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам автомобіль ЗІЛ-554, трактор Т-25, прес «Сіпма»...

- Продається трактор Т-16, 1996 р. в., у доброму робочому стані...
Продам гноєрозкидачі, дискові борони, плуги...

РІЗНЕ

- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в)...

щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ.

- Продам пиломатеріали: дошки (обрізи та необрізи), балки, крокви...
Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій...

Доставлю автомобілем ЗІЛ (самоскид), послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ.

- Продам дрова, пісок, жом, гній, землю на вимостку, цеглу, щебінь, відсів...

Куплю ВРХ (корів, биків), коней, лошаг, молодняк.

- Куплю корів, биків, коней, лошаг, теляг. Можливе перевезення.

ПОСЛУГИ

- Пробурюю свердловини. Встановлюю, ремонту глинні насоси...

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМИ

- Загублені будинкову книгу, техпаспорт, видані на ім'я Мельничук Галини Григорівни...

Монтаж опалення, котлів, металевих сходів.

Тел.: 066 307 73 03, 096 112 60 64.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

У це неможливо повірити і неможливо усвідомити. Але сталося непоправне. 17 листопада на 52-му році життя відійшов у Вічність керівник Гнідавського цукрового заводу

Ростислав Павлович НОВОСАД

— прекрасна і щира людина, мудрий керівник, люблячий чоловік та батько. Пам'ять про нього назавжди лишиться в наших серцях.

Вічна і світла тобі пам'ять, друже! Юрій ГОРБЕНКО.

Колектив управління агропромислового розвитку Волинської обласної державної адміністрації з глибокою скорботою отримав сумну звістку про те, що перестало битися серце голови правління ПрАТ «Гнідавський цукровий завод»

Ростислав Павлович НОВОСАДА.

Передчасна смерть — це непоправне горе для його рідних, близьких, друзів та колег. Світлий та незгасний спомин про його добрі земні справи назавжди залишиться у пам'яті та серцях усіх, хто його знав, любив та шанував.

Вічна пам'ять.

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- мінітрактори
сільгосптехніка
запчастини (магазин)
доїльні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04, 068-989-44-92, 066-150-89-10, 068-005-44-46

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ

- № В-154 6 600 грн / 5 800 грн
№ В-158 6 400 грн / 5 500 грн
№ П-8 К 4 000 грн / П 4 600 грн
№ П-18 К 3 600 грн / П 4 400 грн

ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

З глибоким сумом повідомляємо, що 17 листопада відійшов у Вічність

Ростислав Павлович НОВОСАД,

голова правління ПАТ «Гнідавський цукровий завод». Немає слів, щоб висловити співчуття з приводу неочікуваної смерті людини, котра заслуговує на найкращу повагу та шану.

Дирекція ТзОВ «Прогрес» с. Білин Володимир-Волинського району.

Висловлюємо найщиріше співчуття рідним з приводу втрати дорогої людини

Ростислава Павловича НОВОСАДА.

Нехай добрий, світлий спомин про Ростислава Павловича назавжди залишиться у серцях рідних, колег, друзів, усіх, хто його знав, любив та шанував.

Шютте Маркус, Тім Андре, Ясницький Андрій Михайлович та колектив ТОВ «ХАВЕСТ-АГРО».

Керівництво та персонал Луцького прикордонного загону висловлюють щирі співчуття рідним та близьким з приводу смерті

Ростислава Павловича НОВОСАДА

— керівника Гнідавського цукрового заводу. Глибоко сумуємо та розділяємо з вами біль тяжкої втрати. Світла пам'ять про цю чудову людину завжди житиме в наших серцях, а також у серцях усіх, хто його знав, любив та поважав.

Вічна пам'ять та Царство Небесне!

Колектив відділу охорони ВНУ імені Лесі Українки глибоко сумує з приводу передчасної смерті сторожа відділу охорони Володимира Олександровича ЯЦЮКА, чудової людини, старанного працівника.

Газета Волинська www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГоранець Олександр Олександрович

«Газета Волинська» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинська»
Адреса редакції і видавця: 43025, Луцьк, просп. Воли, 13
E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Table with 2 columns: Name, Phone. Includes: Заступники головного редактора, Відповідальний секретар, Заступники відповідального секретаря.

Table with 2 columns: Name, Phone. Includes: Головний бухгалтер, Інформації, Відділ інтернет-новин, Економіки.

Table with 2 columns: Name, Phone. Includes: Листів і зв'язків із читачами, Приватних оголошень, Спеціальні кореспонденти, Фотокореспондент.

ТзОВ «Газета «Волинська»
Регістраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Тижневий тираж 47500. Замовлення №1804.

■ Світ захоплень

Фото з архіву Наталії Гуркіної.

У стареньку польську хатину Наталія Гуркіна вдихнула життя.

«От би Дольськ став таким завжди квітучим, як польське Заліп'є?»

Ці слова довелося почути від лучанки Наталії Гуркіної, яка десять років тому купила на Любешівщині стареньку хатину, згодом розмалювала її в українському стилі й надала особливого шарму. Жінка згадала, що у наших сусідів за Бугом, недалеко від Кракова є населений пункт, де, крім приватних будинків, розписані мости, колодязі, школа, церква, які стали експонатами-родзинкою для туристів з усього світу. І поділилася мрією спробувати впродовж свого життя зробити щось подібне і на Волинському Поліссі

Катерина ЗУБЧУК

«ТУТ Я МОЖУ ПОБУТИ НАОДИНЦІ З ПРИРОДОЮ»

Знайомство з Наталією Гуркіною — авторкою книжок для дітей, представницею ініціативної групи «За чисте повітря» — спочатку було заочним. Коли минулого літа готувала репортаж «Як живе Дольськ — перше село України?», то директор місцевого Будинку культури Тетяна Кузьмич розповіла про пані Наталію як співorganizаторку фестивалю «Співай, По-

Таку красу зустрічає той, хто переступає поріг будинку в прикордонному селі, в якому тепер є часточка душі майстрині на всі руки.

лісся золоте!», заснованого торік на Любешівщині. А ще тоді я почула і про те, що ця молода жінка творить красу в селі — «розмалювала вже не одну хату». Оскільки того дня майстрині в Дольську не було, то після телефонного спілкування ми призначили зустріч із нею «на потім». І недавно поспілкувалися.

Наталія Гуркіна пригадала в розмові, як сталося, що вона, жителька обласного центру, саме в цьому прикордонному селі облюбувала собі хатину:

— Це було десять років тому. Тоді у Луцьку вчилася Олена Талатиннік із Дольська.

Якось вона запросила мене в гості. Ми рано вставали, пізно лягали, цілий день щось робили, були в русі, але я не відчувала втоми. Я зрозуміла, що тут, де ліси, озера і де не так гамірно, як, наприклад, на Світязі, — якраз те ідеальне, з особливою енергетикою місце, де я можу побути наодинці з природою.

Щоб була можливість приїжджати у Дольськ із сім'єю, маючи в селі свій куточок, Наталія Гуркіна купила тут будиночок. Це була, за словами жінки, чорненька, справжня польська хатина з дерева — небіленого, нефарбованого, яку треба було привести до ладу, вдихнути в

старовину життя. Квіточкою на тортіку, як кажуть, стало те, що жінка розмалювала своє помешкання і зовні, і всередині.

— Багато хто з містян, — каже Наталія, — хоче мати таке «своє» місце на природі. Раджу звернути увагу на наше Волинське Полісся. І шукати те, що є нашим корінням. Звичайно, треба докласти часу й зусиль, щоб створити в старому помешканні затишок...

«ЦЕ МАЄ БУТИ ГАРНО Й ПРАКТИЧНО»

Перш у Дольську була лише одна така мистецьки оформлена хата. А потім Наталія Гуркіна

запропонувала Олені Талатиннік свої послуги й розмалювала будівлі на її обійсті. Квіти «розцвіли», як колись в давнину, на грубці, печі. А потім до новинки пристала сусідка Валентина Рудика, яка наглядає за хатою Гуркіних, бо ж господарі бувають час від часу. Тепер і тут квіточки з пташечками в білих та червоних кольорах на чорному фоні прикрасили стіни будівель.

— Я розумію, — розповідає жінка, — що все має бути зроблено гарно і водночас просто, аби люди при потребі могли самотужки реставрувати ці малюнки.

« — Я розумію, — розповідає жінка, — що все має бути зроблено гарно і водночас просто, аби люди при потребі могли самотужки реставрувати ці малюнки. »

Пані Наталія згадала польське селище Заліп'є неподалік Кракова: воно завжди квітуче, бо тут розписані не лише будинки, а й мости, колодязі, школа, церква, які стали експонатами-родзинкою для туристів з усього світу. Тут навіть проводять конкурс розписаних хат. І ця тенденція має ледь не сторічну історію. Вона одержала заохочення в кінці 1940-х років з тим, аби допомогти полякам оговтатися після Другої світової війни.

— Якщо мені вдасться впродовж свого життя Дольськ зробити таким хоч частково, то я буду задоволена, — поділилася мрією лучанка, яка стала патріоткою прикордонного села.

А як мова зайшла про її хист до малювання (звідки він?), то відповідь була така:

— Коли українська жінка народжується, то вона не вмє варити борщ. Але ми знаємо, що кожна українка готує цю страву і робить це бездоганно. Так само і стосовно малювання — треба пробувати відкривати себе в цьому напрямку, і все вдасться. ■

■ На поворотах долі

Дмитрик, у якого два тата і дві мами

— Доброго дня! — привіталась незнайомка. — Я не знаю навіть, як сказати... Але вашому сину... Ну, хлопчику, від якого ви відмовились, потрібна допомога. Мене звільнять, коли дізнаються, що роблю зараз. Але дитина... Зараз головне — врятувати її. Він за кордоном, потрібен один із батьків біологічних. Тільки так його можна спасти

Анна КОРОЛЬОВА

«ВАС БІЛЬШЕ НІХТО НІКОЛИ НЕ ПОТУРБУЄ — ПРОСТО ВРЯТУЙТЕ ЙОГО»

Голос незнайомки зривався, мабуть, плакала або хвилювалась.

— Напевне, цей дзвінок для когось дуже важливий, — мовив спантеличений Петро. — В нашій родині ніхто від дитини не відмовлявся. Схоже, ви помилились номером.

— Розумію, у вас можуть бути свої причини так говорити, але ж дитина... Просто зробіть це заради нього. Він живе в родині, в нього прекрасні люблячі батьки. Вас більше ніхто ніколи не потурбує — просто врятуйте його.

Петро геть нічого не розумів. Жінка явно помилилась номером, але оця її настирливість починала трохи дратувати.

— Дамочко, ви зателе-

фонували до Гнатенків. Ми ні від кого не відмовлялись, — стиснувши трубку, не сказав — гаркнув.

Незнайомка трохи помовчала. А потім скоромовкою протараторила, що в неї в руках заява від нього і його дружини, датована 15 жовтня 2008 року.

Петро ухопився за стіну і поволив сповз на лаву. По щоках побігли сльози.

Закінчення на с. 23

«Він живе в родині, в нього прекрасні люблячі батьки...»

« — Дамочко, ви зателефонували до Гнатенків. Ми ні від кого не відмовлялись, — стиснувши трубку, не сказав — гаркнув. »